

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ (σελ. 16)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 242 10 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903 ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΣΙΓΗΣΕ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΗΣ ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ! ΣΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΣ

Ο Μανώλης Χατζημάρκος, ένας από τους καλλιφωνότερους Πρωτοψάλτες της σύγχρονης εποχής, με σπάνια μελωδική φωνή, έμβριθής μουσικός και Χοράρχης, Καθηγητής Μουσικολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, άφησε την τελευταία του πνοή, την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2013, στην Αθήνα, σε ηλικία 86 ετών.

Ο Μανώλης Χατζημάρκος αποτελούσε για την εποχή μας μια εξέχουσα μουσική φυσιογνωμία και οντότητα, με πλούσια και πολυσχιδή προσφορά στην λειτουργική μας μουσική. Έξαιρετος άνθρωπος, με απaráμιλλο έκκλησιαστικό ήθος, ακέραιος χαρακτήρας, ευγενής και καλόκαρδος, έχαιρε της εκτίμησης και της αγάπης όλου του ψαλτικού κόσμου σε όλη την Ελλάδα και όχι μόνο. Η μοναδικότητα της μελωδικής του φωνής δέσποσε επί

δεκαετίες σ' όλο τον ψαλτικό κόσμο, έγινε πρότυπο μίμησης και επηρέασε βαθύτατα τους νέους ψάλτες.

Η Τοπική μας Έκκλησία, με βαθιά ευγνωμοσύνη στο πρόσωπό του, για την τεράστια και πολύμορφη προσφορά του στην προαγωγή της Ψαλτικής Τέχνης και Βυζαντινής Μουσικής στην Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος, αφιερώνει τό παρόν τεύχος της «Πληροφόρησης» στή μνήμη του και δίνει τό λόγο στους μαθητές του νά μιλήσουν για τόν ανυπέβλητο Δάσκαλό τους μέσα από αυτούς, πού κοσμοῦν τά Ἐναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ Μανώλης Χατζημάρκος θά εξακολουθεῖ νά ζεῖ στίς μνήμες καί στήν καρδιά ὄλων μας. •

Μανώλης Χατζημάρκος:

Μέ τον ξεριζωμό του Έλληνισμού από τα ιερά χώματα της Μικρᾶς Ἀσίας, τὸ 1922, μιά ἀπὸ τὶς ταλαιπωρημένες οἰκογένειες ἦταν τοῦ Κωνσταντίνου Χατζημάρκου, πού, διωγμένη ἀπὸ τὸ Ἄϊδίνι καί μετὰ ἀπὸ μιά «ὀδύσσεια», ἐγκαταστάθηκε στὴ Νέα Ἰωνία, στὸ Βόλο σ' ἓνα φτωχικὸ προσφυγικὸ σπίτι.

Τὸ 1927 ἡ οἰκογένεια Χατζημάρκου ἀποκτᾶ τὸ 5ο παιδί, τὸν Μανώλη.

Τὰ χρόνια εἶναι πολὺ δύσκολα. Πόλεμος - φτώχεια. Ὁ μικρὸς Μανώλης διακρίνεται ἀπὸ πολὺ νωρὶς γιὰ τὸ ταλέντο καί τὴν ἐντυπωσιακὴ φωνή πού τοῦ χάρισε ὁ Θεός. Τὰ πρῶτα βήματα γίνονται στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Νέας Ἰωνίας, πού εἶναι καί ἡ ἐνορία του καί κάθε Κυριακὴ ἐκκλησιάζεται μὲ τὴν οἰκογένειά του. Ἐδῶ ἀρξίζει νὰ ἀναφέρουμε τὸ πῶς ἀνέβηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὰ σκαλοπάτια τοῦ ἀναλογίου.

Ὁ Ντίνος Πάντας, Ἱεροψάλτης τῆς Εὐαγγελιστρίας, γιὸς τοῦ Χρῆστου Πάντα, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἄκουσε τὸν Μανωλάκη, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσαν, σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν νὰ σιγοψάλει, τοῦ λέει:

- «Μικρούλη, ἔλα ἐδῶ. Πῶς σέ λένε;»
- «Μανώλη» ἀπαντᾷ.
- «Ξέρεις, Μανωλάκη, ἔχεις πολὺ ὠραία φωνή. Θέλεις νὰ γίνεις ψάλτης;»

- «Ναί» τοῦ λέει, μὲ τὸν ἐνθουσιασμό τῆς παιδικῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καί μὲ μιά σιγουριά σάν νὰ ἦταν ὄριμος ἄντρας.

- «Ὠραϊ! Θά σοῦ δώσω αὐτὸ τὸ βιβλίο, τὸν Ἀπόστολο, - ἔτσι τὸ λένε - καί θά μάθεις πολὺ καλά αὐτὸ ἐδῶ» καί τοῦ ἔδειξε τὸν Ἀπόστολο πού ἔπρεπε νὰ διαβάσει.

Ἐκεῖνος τὸ παίρνει στὴν ἀγκαλιά του σάν ἱερό κειμήλιο, πηγαίνει στὸ σπίτι χαμογελώντας, καί ἀρχίζει νὰ ψάλλει.

«Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον». Τὸ λέει, τὸ ξαναλέει, ἔμαθε ἀπ' ἔξω τὸν Ἀπόστολο. Κοιμᾶται καί συνεχίζει νὰ ψάλλει «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον». Ἔτσι, τὴν ἐπόμενη Κυριακὴ ἀκούγεται ἡ ἀγγελικὴ φωνὴ τοῦ Μανωλάκη στὴ Βαγγελίστρα, ὅπως τὴν ἀποκαλοῦσαν οἱ πρόσφυγες.

Ὁ Ντίνος Πάντας ἀπ' τὴν χαρὰ του τὸν ἀγκαλιάζει, τὸν φιλᾷ, καί τοῦ λέει «Μπράβο! μπράβο!». Οἱ ἐνορίτες τρέχουν νὰ συγχαροῦν τὸ μικρὸ προσφυγόπουλο. Ὁ Πρωτοψάλτης τῆς Εὐαγγελιστρίας παρότρυνε τὸν Μανώλη νὰ συνεχίσει στὸν πατέρα του Χρῆστο Πάντα, πού ἦταν πρωτοψάλτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Βόλου. Συνεννοεῖται, λοιπόν, μὲ τὴν μεγαλύτερη ἀδελφή του, τὴν Ἐλένη, καθ' ὅτι ἦταν μικρός, νὰ ἐκκλησιαστοῦν στὸν Ἁγιο Νικόλαο γιὰ νὰ γνωρίσουν τὸ Χρῆστο Πάντα.

«Ἦταν Κυριακὴ τῶν Βαΐων» ἐξιστορεῖ ἡ ἀδελφή του, «πού γιὰ

πρῶτη φορὰ ἐκκλησιαστίκαμε στὸν Ἁγιο Νικόλαο. Οἱ πιστοί, λόγῳ τῆς ἡμέρας, εἶχαν κατακλύσει τὸ Ναὸ». Δειλά δειλά το μικρὸ προσφυγόπουλο ἀνεβαίνει πάνω στὸ ἀναλόγιο. Στὸ ἀναλόγιο αὐτὸ πού ἦταν γραφτὸ νὰ κατακτῆσει σὲ λίγα χρόνια. «Καλημέρα», λέει καί ἀρχίζει νὰ ψάλλει σιγὰ σιγὰ, ἄγνωστος μεταξὺ ἀγνώστων. Καθῶς, ὅμως, συνεχίζοταν ἡ Θεία Λειτουργία, ὁ μικρούλης ἀρχίζει νὰ ψάλλει πιὸ δυνατὰ. Ὅλοι ἐκπλήσσονται. «Ἀπὸ πού βγαίνει αὐτὴ ἡ φωνή;» ἀναρωτιέται τὸ ἐκκλησίασμα.

Τελειώσε ἡ Θεία Λειτουργία καί ὁ Πρωτοψάλτης τὸν ρωτᾷ ποιὸς εἶναι. Τί ἐκπληξή! Εἶναι ὁ Μανωλάκης ἀπὸ τὴ Νέα Ἰωνία, ὁ μικρούλης πού τοῦ εἶχε πεῖ ὁ γιὸς του, ὁ Ντίνος. Ὁ κ. Χρῆστος τὸν ἀγκαλιάζει σφιχτὰ καί τοῦ λέει:

- «Βρὲ ἐσύ θά γίνεις μεγάλος ψάλτης».

Τὸ τί ἔγινε δὲν περιγράφεται. Οἱ ἐνορίτες τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἔτρεξαν νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν. Τὸν φιλοῦν καί τοῦ βάζουν χρήματα στὶς τσέπες. Κάθισε ὕστερα σὲ μιά πεζούλα καί μετροῦσε - μετροῦσε. Τετρακόσιες πενήντα δραχμὲς ὁ ἀπολογισμός. Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἡ φτωχὴ οἰκογένειά του θά ἔκανε ἓνα πλούσιο Πάσχα.

Συνεχίζει ὅλη τὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα νὰ πηγαίνει κάθε βράδυ στὸ Νυμφίο. Στὴν Ἀνάσταση πηγαίνουν ὅλοι οἰκογενειακῶς. Πατέρας, μητέρα, ἀδελφία. Ἦταν τότε μεγάλο πράγμα νὰ πᾶς ἀπὸ τὴ Νέα Ἰωνία στὸ Βόλο. Φάνταζε ὀλόκληρο ταξίδι στὴν ταπεινὴ, προσφυγικὴ οἰκογένεια! Στὸ τέλος τῆς ἀναστάσιμης Θ. Λειτουργίας ὁ Χρῆστος Πάντας γνωρίζει ὅλη τὴν οἰκογένεια καί ἀναλαμβάνει νὰ διδάξει στὸ Μανώλη τὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ, ἀναγνωρίζοντας πῶς ἔχει μπροστὰ του ἓνα σπάνιο ταλέντο.

Ἐνα χρόνο μετὰ, εἶναι Μεγάλη Πέμπτη καί ὁ Μανώλης ψάλλει τὸ Δοξαστικὸ «Κύριε ἀναβαίνοντός Σου ἐν τῷ Σταυρῶ». Ὁ Πάντας δακρύνει, κλαίει καί λέει: «Κάθε ἑκατὸ χρόνια γεννιέται τέτοια φωνή! Μπράβο, Μανωλάκη», ἔτσι τὸν ἀποκαλοῦσε.

Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ κατάσταση εἶναι πολὺ ἄσχημη. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Χατζημάρκου ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Βόλο.

Ἀπὸ τὸ 1941 ἕως τὸ 1944 ἐγκαθίστανται στὴν ἐπαρχία τοῦ Ἁλμυροῦ. Φιλοξενοῦνται στὸ Κρόκιο, ὅπου ψάλλει στὸν Ἁγιο Νικόλαο τοῦ Κροκίου καί ἔτσι ἐξασφαλίζουν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν οἰκογένειά τους. Συνεχίζει νὰ διαβάζει μόνος του καί δημιουργεῖ μιά μικρὴ χορωδία ἀπὸ νέους τῆς ἡλικίας του. Οἱ κάτοικοι τοῦ Κροκίου δείχνουν ἰδιαίτερη ἀγάπη καί συμπάθεια. Στὴ συνέχεια, ψάλλει ὡς Πρωτοψάλτης στὸν Ἁγιο Γεώργιο Κάτω Λεχωνίων καί ἀργότερα ἐπιστρέφει στὸν Ἁλμυρὸ καί ψάλλει στὸν Ἁγιο Δημήτριο Ἁλμυροῦ.

Τὸ 1944 ἐπιστρέφει στὸ Βόλο καί προσλαμβάνεται ὡς Λαμπάδριος στὸν Ἁγιο Νικόλαο τοῦ Βόλου μὲ Πρωτοψάλτη τὸ Δημή-

Ἡ ἱστορία μιᾶς ζωῆς

ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΜΕΛΕΤΗ, ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ

τριο Μήτρου. Μετά τήν ἀποχώρηση τοῦ Δ. Μήτρου ἀναλαμβάνει Πρωτοψάλτης.

Τό 1951 ὑπηρετεῖ τή στρατιωτική του θητεία στήν Ἀθήνα, ὅπου ἔψαλλε στή Χρυσοσπηλιώτισσα καί ἀργότερα ἐπανερχεται στή Μητρόπολη τοῦ Βόλου ὡς Πρωτοψάλτης, μέ Λαμπαδάριο τόν ἀειμνηστο Κυριάκο Ἀργυρόπουλο.

Στά τέλη περίπου τοῦ 1956, ἀρχές τοῦ 1957, οἱ φιλόμουσοι τῆς Λάρισας, πού ὑπεραγαποῦν καί λατρεύουν τό Χατζημάρκο, τόν προσκαλοῦν νά ἀναλάβει τήν Πρωτοψαλτία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου. Ἔτσι καί ἔγινε. Οἱ Λαρισαῖοι ἔτρεχαν κάθε Κυριακή μέ μαγνητόφωνα γιά νά μαγνητοφωνήσουν τόν ἀγαπημένο τους Μανώλη. Αὐτό, ὅμως, δέν κράτησε πολύ, γιατί τό

1957 ὁ νεοεκλεγείς Μητροπολίτης Δημητριάδος Δαμασκηνός, περνώντας ἀπό τή Λάρισα ἄκουσε τό ἀπδόνι τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου καί ἐντυπωσιάστηκε· γι' αὐτό ζήτησε ἀπό τό Μητροπολίτη τῆς Λαρίσης Δημήτριο νά ἐπανελθεῖ ὁ Χατζημάρκος στό Βόλο. Μετά τήν ἐνθρόνισή του ὁ Δαμασκηνός ἀνακοινώνει στους Βολιώτες λέγοντας χαρακτηριστικά: «Ὁ Μανώλης Χατζημάρκος ἀπό σήμερα ἐπανερχεται στό Βόλο».

Οἱ δραστηριότητες τοῦ Χατζημάρκου εἶναι πολλές. Μέ πρωτοβουλία του ἰδρύεται ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος τό 1947 καί γίνεται φυτώριο γιά νέους ἱεροψάλτες. Εἶναι ἡ πρώτη Σχολή πού ἰδρύεται στόν Ἑλλαδικό κῶρο.

Δημιουργεῖ τή γνωστή Βυζαντινή χορωδία Βόλου μέ ἀξιόλογες ἐμφανίσεις. Τό 1958 διορίστηκε καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς στήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση. Τό 1962 παντρεύτηκε τήν Ἰωάννα Τσίγκου καί ἀπέκτησαν δύο παιδιά, τόν Κώστα καί τόν Βασίλη.

Οἱ φιλόμουσοι τῆς Πόλης, πού λατρεύουν τό Χατζημάρκο, τόν προσκαλοῦν νά ψάλει. Ἔτσι κάνει τό γαμήλιο ταξίδι στήν Πόλη. Κατά τήν παραμονή του ἔψαλλε σέ διαφόρους Ναούς μέ ιδιαίτερη ἐπιτυχία. Οἱ ἐφημερίδες γράφουν τά πιό κολακευτικά λόγια. Ὁ ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.Τ.Χ.Ε. Κωνσταντίνος Πρίγγος, πού συμπαθοῦσε καί ἐκτιμοῦσε ιδιαίτερα τό Μανώλη, ὅταν σέ μιά συνάντησή τους ψάλλουν μαζί τό Τρισάγιο σέ Ἄ΄ ἦχο παθητικό ἀναφωνεῖ: «Μπράβο Μανώλη!», καταγεγραμμένο σέ κασετόφωνο. Μάλιστα, σέ κάποια συνάντηση, σέ ἐρώτηση συνομιλητῶν ποιούς θεωρεῖ ὡς κορυφές τῆς ψαλτικῆς τέχνης, ἀπαντᾷ: «Τόν Μήτρου καί τόν Χατζημάρκο».

Ὁ ἀειμνηστος Πρωτοψάλτης Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος Καραμάνης, περί τό 1960 ἦρθε στό Βόλο γιά νά ἀκούσει ἀπό κοντά τό Μανώλη στό σπίτι τῆς ἀδερφῆς του Ἑλένης, μαζί μέ ἕναν φιλόμουσο γνωστό Κωνσταντινοπολίτη καί τόν κατέγραψε μέ ἕνα

μαγνητόφωνο. Καθώς ἔψαλλε, βγαίνει ἔξω δακρυσμένος καί λέει στήν ἀδερφή του τήν Ἑλένη: «Τί ταλέντο, βρέ παιδί μου! Ἄλλο νά τόν ἀκοῦς ἀπό κασσέτα καί ἄλλο νά τόν βλέπεις καί νά τόν ἀκοῦς ἀπό κοντά. Πρόκειται γιά σπάνια φωνή. Δός μου, ρέ Μανώλη, τή φωνή σου!»

Ἀνίσχυο πνεῦμα, καθώς ἦταν, τό 1965-66 ἄρχιζε τή δισκογραφική δημιουργία. Κυκλοφορεῖ 22 δίσκους 33 στροφῶν, 8 δίσκους 45 στροφῶν καί 40 κασσέτες. Ἐξέδωσε 3 τόμους «Μελωδική ἀνθοδέσμη», περίπου 1000 σελίδες, 1 τόμο μέ παραδοσιακά τραγούδια, 1 τόμο «Βυζαντινὸ ὄρατόριο», δημοσιεύματα καί ἄρθρα στόν ἡμερήσιο καί περιοδικό τύπο.

Ὡς χοράρχης μέ τή Βυζαντινή χορωδία καί σέ συνεργασία μέ τήν Ἑλληνική Τηλεόραση ἔκανε ἀρκετές καί πολύ ἀξιόλογες ἐμφανίσεις. Παρουσιάστηκε στήν Ἀθήνα, στό Ἡρώδειο, στό Χίλτον, στήν αἴθουσα «Παρνασσός», στήν Πάτρα, στό Βόλο, στήν Κωνσταντινούπολη, στή Ρώμη, στή Βιέννη, στή Ζυρίχη καί στίς περισσότερες ἐπαρχιακές πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Τό 1979 μετατίθεται ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό Λύκειο Βόλου, πού ὑπηρετοῦσε ὡς καθηγητής, στήν Ἀθήνα καί προσλαμβάνεται Πρωτοψάλτης στόν Ἅγιο Διονύσιο, πολιοῦχο τῆς Ἀθήνας. Ἐκεῖ παραμένει ὡς τό 1981. Λόγω κόπωσης παραιτεῖται.

Συνεχίζει, ὅμως, τή διδασκαλία σέ ἀρκετά Ὡδεῖα καί Σχολές τῆς πρωτεύουσας καί προσλαμβάνεται ἀπό τό Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας ὡς Καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς στό Παιδαγωγικό Τμήμα.

Ἐψαλλε σχεδόν σ' ὅλη τήν Ἑλληνική ἐπικράτεια καί σέ πανηγυρίζοντες Ναούς.

Ὡς συνδικαλιστής, ὑπῆρξε Πρόεδρος τῶν καθηγητῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης, Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἱεροψαλτῶν Ἑλλάδος (ΟΜΣΙΕ), μέλος τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ

Ἐπιχειρηματικῆς Παιδείας, μέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Τέχνης. Χαρακτηριστική μουσική φυσιογνωμία, σπάνια φωνή, ἄψογος ἐκτελεστής καί γνήσιος ἐκφραστής τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδοσιακῆς μας μουσικῆς.

Ὁ Μανώλης Χατζημάρκου τελείωσε τό ταξίδι του στή γῆ τά ξημερώματα τῆς Κυριακῆς 24 Φεβρουαρίου 2013, ἀφήνοντας, ὅμως, ἀνεξίτηλο τό σημάδι του στόν κόσμο αὐτό καί στίς ψυχές ὅλων μας ὅλων ὅσοι εὐφράνθηκαν ἀπ' τό ἄκουσμα τῆς ἀγγελικῆς του φωνῆς, ὅλων ὅσοι εὐεργετήθηκαν ἀπ' τό μοναδικό δάσκαλο καί σπουδαῖο ἄνθρωπο Μανώλη Χατζημάρκο. Εἴμαστε σίγουροι πῶς στά οὐράνια σκηνώματα συνεχίζει νά ὑμνεῖ τόν Τριαδικό Θεό, μαζί μέ τούς Ἀγγέλους. Τοῦ Ἀειμνήστου Δασκάλου μας Αἰωνία ἡ μνήμη!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΣ: 'Ο κορυφαίος τῶν κορυφαίων

ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΖΗ (ΖΑΧΟΥ) ΝΙΚΟΛΕΡΗ, ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ο Ἐμμανουήλ Χατζημάρκου ἀποτέλεσε γιά τήν ἐποχή του μία ἐξέχουσα μουσική - πρωτοψαλτική φυσιογνωμία καί ὄντοτητα μέ πλατιά καί πολυσιχιδῆ προσφορά στή Βυζαντινή Μουσική. Ἐξάιρετος ἄνθρωπος, ἀλλά καί ὑποδειγματικός δάσκαλος τῆς μουσικῆς μας. Διακρίθηκε γιά τή σπάνια καλλιφωνία του. Ἡ μελωδικότητα τῆς φωνῆς του δέσποσε ἐπί δεκαετίες στόν ἱεροψαλτικό κόσμο, ἀφοῦ ἔγινε πρότυπο μίμησης καί ἐπηρέασε βαθύτατα τούς νέους ἱεροψάλτες.

Ὡς ἄνθρωπος πού ἔχω ἀφιερῶσει τή ζωή μου στή διακονία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης, ἐάν στούς γονεῖς μου ὀφείλω τό "zῆν", στούς δασκάλους μου ὀφείλω, ὅσον ἀφορᾷ στή μουσική, τό "εὔ zῆν". Εἶχα τή μεγάλη καί σπάνια εὐνοία νά συναντήσω καί νά γνωρίσω ἀπό κοντά τόν Ἐμμανουήλ Χατζημάρκου τό ἔτος 1973 στό Ἑλληνικό Ὀδεῖο (Παράρτημα Βόλου μέ διευθυντή τόν ἀείμνηστο Μπάμπη Κεχαῖδη), ὅπου σπούδαζα τά ἀνώτερα θεωρητικά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς γιά τήν ἀπόκτηση τοῦ πτυχίου Ἀρμονίας. Ὅταν μέ ἄκουσε ὁ Ἐμμανουήλ Χατζημάρκου νά ἐκτελῶ ἄσκηση τοῦ 5ου σολφέζ μέ πλησίασε καί μοῦ συνέστησε νά συνεχίσω κοντά του μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς γιά τήν ἀπόκτηση Πτυχίου καί Διπλώματος. Ἐν τῷ μεταξύ εἶχα παρακολουθήσει μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς στόν ἐπίσης ἐκλεκτό δάσκαλό μου, ἀείμνηστο Τρύφωνα Γερόπουλο. Μέ μεγάλη μου χαρά καί τιμή ἀποδέχτηκα τήν πρόσκλησή του καί μαθήτευσα ἐπί μία τριετία δίπλα του.

Ὁ Ἐμμανουήλ Χατζημάρκου ἦταν ἕνας ἐξάιρετος δάσκαλος, ἀπλός, μεθοδικός καί μεταδοτικός. Συγχρόνως δέ, φιλικός καί οἰκείος πρός ὅλους τούς μαθητές του. Μεταξύ τῶν πολλῶν χαρισμάτων πού τοῦ δώρισε ὁ Θεός ἦταν καί αὐτό τῆς ἀκριβοῦς ρυθμικῆς ἀγωγῆς (ὁ χρόνος ἦταν μέσα στό "εἶναι" του), γιά τήν ὀρθοφωνία του καί γιά τήν πιστή ἐκτέλεση τῶν μουσικῶν κειμένων, μέ τίς ἀπα-

ραίπτες, βέβαια, ἀναλύσεις τῶν μουσικῶν στολιδιῶν (ἄχρονες ὑποστάσεις). Ὅταν ἔψαλλε, δημιουργοῦσε μία καταπληκτική ἀτμόσφαιρα μέ ἀποτέλεσμα νά ὀδηγεῖ τούς πιστούς σέ προσευχή καί κατάνυξη. Τό συγγραφικό του ἔργο εἶναι ποικίλο, πολυσιχιδές καί πολύ γνωστό στόν ἱεροψαλτικό κόσμο. Στό σημεῖο αὐτό σημειῶνῶ ὅτι τό πρῶτο ἀκουστικό ἐρέθισμα πού πῆρα ἀπό τό δάσκαλο ἦταν τό Δεκέμβριο τοῦ '56, ὅταν εἰσερχόμενος στό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τόν ἄκουσα νά ψέλνει «Δύναμις» σέ ἦχο πρῶτο (σεμπά) μέ βάση τόν La. Ἦταν μία καταπληκτική ἐρμηνεία.

Στόν ἀγαπητό μου δάσκαλο ὀφείλω μεγάλη εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχή τό μεγάλο ἔργο του νά ἀποτελέσει φωτεινό παράδειγμα στούς νέους πού ἔχουν κλίση πρός τήν «τοῦ Δαμασκηνοῦ Θεῖα Τέχνη». •

Γιά τήν Μαγνησία ἦταν οὐρανόσταλο δῶρο

ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ Δ. ΜΟΥΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ, ΙΕΡΟΨΑΛΤΟΥ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Ο ποιος εἶχε τή μεγάλη εὐτυχία νά βρίσκεται κοντά στόν μεγάλο Μαγνησιώτη καλλιτέχνη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Μανώλη Χατζημάρκου, ἔζησε καί ἀπόλαυσε ἀξέχαστες στιγμές.

Ὁ τόπος μας εἶχε τήν εὐλογία νά ἀκούει ἕναν ταλαντούχο φωνητικά ἄνθρωπο, πού δέν ἐμφανίζεται ὁμοίος του πολύ συχνά.

Ἡ κατάρτισή του, οἱ στιγμιαῖες τίς περισσότερες φορές πρωτότυπες μουσικές ἐμπνεύσεις του σέ συνδυασμό μέ τίς ἀπεριόριστες φωνητικές δυνατότητες πού εἶχε, τόν ἔκαναν δίκως ὑπερβολή νά μοιάζει μέ ἐξωγήινο μελωδό.

Ἐκεῖνος πού τόν ἄκουγε στά νεανικά του χρόνια στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, στήν περίοδο πού εἶχαμε Μητροπολίτη τόν μακαριστό κυρό Ἰωακείμ, ζοῦσε σέ ἀτμόσφαιρα προσευχῆς καί πνευματικῆς ἀνάτασης. Ἰδιαίτερα ὅταν διπύθινε τόν πολυμελῆ χορό τοῦ ἀναλογίου του, ἀποδίδοντας πολύ ἐκφραστικά τίς ἀργές δοξολογίες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.

Ἀλυσμόνητη παραμένει ἡ παρουσία του στά χρόνια τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη κυροῦ Δαμασκηνοῦ, ὅταν στή γιορτή τοῦ πολιούχου Ἁγίου Νικολάου μετά τή λιτάνευση τῆς Ἱερῆς εἰκόνας καί στή γιορτή τῶν Θεοφανείων μετά τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τήν ἐπιστροφή στό Ναό καί τή διανομή τοῦ Ἀντιδώρου,

Ἀρχιερεῖς ἀπό τό Ἱερό Βῆμα καί πιστοί καθηλωμένοι στίς θέσεις τους, ἄκουγαν συνεπαρμένοι μεγαλειώδη ψάλματα, πού ἦταν κυρίως κρατήματα γιά ὅσους τά γνωρίζουν. Στά ψαλίσματα αὐτά ἀκούρατος καί μέ ἀνεξάντλητο μεράκι ὁ Μανώλης Χατζημάρκος παρουσίαζε ἐπιστημονικές του μουσικές ἐξάρσεις.

Ταιριασθή ἡ συνεργασία του καί μέ τόν μουσοτραφεῖ μακαριστό Μητροπολίτη κυρό Χριστόδουλο - μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο - μέ τόν ὁποῖο συμμελωδοῦσαν.

Ἐπειδή τό ὄνομά του εἶχε γίνει πασίγνωστο, παραμένουν ζωντανές στή μνήμη ἐκεῖνες οἱ στιγμές πού τόν προσκαλοῦσαν ἀπό ἄλλες πόλεις νά λαμπρύνει μέ τήν παρουσία του λατρευτικές ἐκδηλώσεις.

Στή διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τόν διέκρινε ἡ μεθοδικότητα, ἡ μεταδοτικότητα καί ἡ ἀπλούστευση. Ἐτσι ἐάν μαθητής του τόν συναντοῦσε καί στό δρόμο ἀκόμα, τή στιγμή ἐκείνη ταχύρρυθμα ἔπαιρνε τήν ἀπάντησή πού ἤθελε. Σέ δύσκολα μαθήματα, ἐάν μαθητής τό ζητούσε, τοῦ ἐπέτρεπε νά μαγνητοφωνεῖ τό δάσκαλό του, ἐφόσον ἡ τεχνολογία διευκόλυνε τό μαθητή στό σπίτι.

Δέν πρέπει νά περνοῦν ἀπαρατήρητες καί οἱ στιγμές πού ταξίδευε βραδινές ὥρες γιά ἠχογραφήσεις συνοδευόμενος ἀπό μαθη-

τές του. Όπως και ως Διευθυντής στή Σχολή Βυζαντινής Μουσικής τής Μητρόπολης, γιά νά φανεῖ συνεπής στίς ὑποχρεώσεις του, θυσίαζε καί αὐτές τίς ὥρες τοῦ ὕπνου του, γράφοντας ὁ ἴδιος τούς ὕμνους σέ μεμβράνες πολυγράφου καί τήν ἐπόμενη μοίραζε τά ἀντίγραφα μέ χαρά καί ὄρεξη στούς μαθητές του.

“Όλα τά παραπάνω, μαζί μέ ὅσα ἄλλα δέν σημειώνονται, τά ζήσαμε γιατί ὁ Μανώλης Χατζημάρκος πολύ νωρίς ἔκανε δύο ἱστορικές ἐπιλογές. Ἡ πρώτη νά παραμείνει στόν τόπο ὅπου μεγάλωσε κοντά στήν οἰκογένειά του καί ἡ δεύτερη νά ἀσχοληθεῖ μέ τήν Ἑλληνική Ἐκκλησιαστική Μουσική. Ἔτσι ὁ ἴδιος δοξολόγησε τό Θεό ὅσο μπόρεσε. Πολλούς νέους τῆς ἐποχῆς του τούς ἔδειξε τό δρόμο τῆς Μουσικῆς καί τούς βοήθησε ποικιλότροπα. Ὅταν αὐτοί ὀρίμασαν, ἐπάνδρωσαν ἱεροψαλτικά ἀναλόγια. Ἡ ἴδια ἡ Μουσική στίς μέρες του ἄνθισε. ●

Ἡ ἐργογραφία τοῦ Μανώλη Χατζημάρκου

ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ, ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ο Μανώλης Χατζημάρκος ἀποτελεσε πράγματι γιά τήν ἐποχή μας μιά ἐξέχουσα μουσική φυσιογνωμία καί ὄντοπια μέ πλούσια καί πολυσχιδή προσφορά στήν λειτουργική μας μουσική. Ἡ σπάνια καλλιφωνία του καί ἡ μοναδικότητα τῆς μελωδικῆς του φωνῆς δέσποσαν ἐπί δεκαετίες σ' ὅλο τόν ἱεροψαλτικό κόσμο, ἔγιναν πρότυπο μίμησης καί ἐπηρεάσαν βαθύτατα τούς νέους ἱεροψάλτες. Τά παραπάνω εὐγλωττα μαρτυροῦν τόσο ἡ πλούσια δισκογραφία του, ὅσο καί τό συγγραφικό του ἔργο.

Α. ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Δίσκοι 45 στροφῶν στήν Columbia

- Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί - Χριστός γεννᾶται δοξάσατε - Νάματα Ἰορδάνεια - Φωνή Κυρίου ἐπί τῶν ὑδάτων (1966)
- Κατευθυνθήτω - Ἐδωκας κληρονομίαν - Κύριε τῶν δυνάμεων - Ψυχή μου, ψυχή μου - Κατανυκτικόν (1966)
- Ἐν ταῖς λαμπρότητι τῶν Ἁγίων σου - Ὅτε ἡ ἁμαρτωλός - Ἐξέδυσάν με - Ἐξηγόρασας ἡμᾶς (1966)
- Μυστήριον ξένον - Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη - Ἄξιόν ἐστιν (1966)
- Ἀπόστολοι ἐκ περάτων - Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων - Χρυσοπλοκάτατε πύργε - Ἄλαλα τά χεῖλη - Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος - Πεποικιλμένη - Κράτμα πλ. α' (Μπερεκέτου) - Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν (1967)

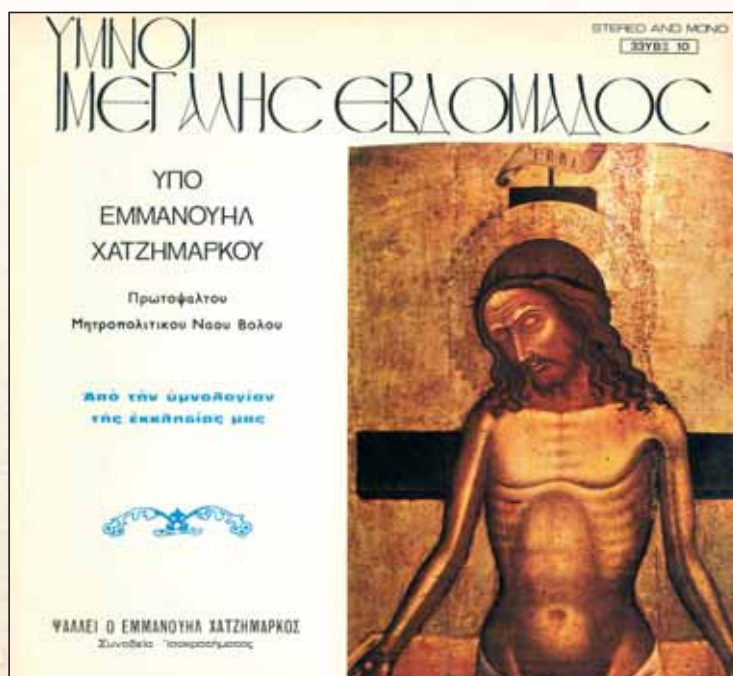
Δίσκοι 33 στροφῶν

Ἐκδόσεις “Ζωή”

- Ἕμνοι Τριωδίου (1973)
- Ἕμνοι Πεντηκοσταρίου (1973)
- Βυζαντινοί λειτουργικοί Ἕμνοι (1972)
- Ἕμνοι Κατανυκτικοῦ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (1972)
- Βυζαντινοί λειτουργικοί Ἕμνοι (1972)
- Ἕμνοι Χριστουγέννων (1973)
- Ἕμνοι Μεγάλης Εβδομάδος (1973)
- Ἕμνοι Ἀναστάσεως (1973)
- Ἕμνοι Ἰησ Ιανουαρίου καί Θεοφανείων (1978)
- Ἕμνοι Θείας Λειτουργίας (1978)
- Χαιρετισμοί τῆς Θεοτόκου (1980)
- Ἕμνοι τοῦ πάθους (1980)
- Θεοτόκε Παρθένε (1980)
- Ὁρες Χριστουγέννων καί Θεοφανείων
- Μυρίπνοα ἄνθη (1982)
- Φῶς ἰλαρόν (1982)
- Μέγας παρακλητικός κανών (1982)
- Μικρός παρακλητικός κανών (1982)
- Γιορπή τῆς Παναγίας (1982)

Ἐκδοση Venus

- Βυζαντινοί Ἕμνοι θείας Λειτουργίας (1980)

Ἐκδοση Κωνσταντίνου Κούρκουλα

- Σκηνές ἀπό τό Πάθος. Μέ αφηγήσεις τοῦ Κ. Κούρκουλα. (1983)

Ψηφιακοί Δίσκοι

- Δίσκοι Βόλος - Ἀπόστολοι καί Κρατήματα. Ζωντανές ἠχογραφήσεις 1971-1983 (1996)
- Βυζαντινό Ὁρατόριο “Ἰησοῦς Χριστός” (2001)
- Δίπλωμα μουσικοδιδασκάλου (Νέα Ἰωνία Βόλου, 2003)
- Κρητῶν Ἅγιοι (6 CD ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἀεράκης» ὅπου συμμετέχουν ὁ Μανώλης Χατζημάρκος, ὁ Γεώργιος Κακουλίδης καί ὁ Ἰωάννης Δαμαρλάκης μέ τί χορωδία τους)

Β. ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΟ

Ἐξέδωσε πέντε τόμους μέ τόν γενικό τίτλο: “Μελωδική Ἀνθοδέσμη”. Στους δύο πρώτους περιέχονται κυρίως μαθήματα πού ὑπάρχουν καί στίς ἠχογραφήσεις του. Ὁ τρίτος τόμος τῆς “Μελωδικῆς Ἀνθοδέσμης” περιλαμβάνει μαθήματα τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ τέταρτος τό Βυζαντινό Ὁρατόριο “Ἰησοῦς Χριστός” καί ὁ πέμπτος τόμος περιλαμβάνει τραγούδια (θρησκευτικά, πατριωτικά, δημοτικά, μακεδονικά, μικρασιάτικα, καντάδες, κλασσικά, μακάμια). Ἐξέδωσε, ἐπίσης, τό Ὁρατόριο γιά τούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγώνες καί δύο βιβλία Θεωρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς. Ἔχει δημοσιεύσει πολλά ἄρθρα καί μελέτες.

«Αντίο Δάσκαλε»

Ηταν, θυμάμαι, ημέρα Δευτέρα, 12 Σεπτεμβρίου του 1968, όταν σε γνώρισα. Ήταν ημέρα που ήρθα να εγγραφώ ως σπουδαστής στο τότε ανώτερο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ. Ήταν ημέρα που άνοιξε ο δρόμος για την είσοδό μου στον ιεροψαλτικό κόσμο, όταν άκουσα να μου λές (μετά την δοκιμασία εξέτασης) ότι: «Μην στεναχωριέσαι παιδί μου, εγώ θα σε κάνω καθηγητή Βυζαντινής Μουσικής.»

Από τότε μέχρι και πού στρατεύτηκα είμαστε καθημερινά μαζί, πότε στην Σχολή, πότε στο σπίτι σας, πότε στο Ναό του Ἁγίου Νικολάου και πότε στα πανηγύρια που σε συνόδευα, στα χωριά και τις πόλεις της Χώρας. Κάθε ημέρα ζούσα τό τάλαντο που σου χάρισε ο Θεός, την καταπληκτική σου φωνή. Κάθε ημέρα ήκουσαν στ' αυτιά μου οί εκτιμήσεις των ειδικών, ότι ήσουν ή «ΚΑΛΑΣ» του αναλογίου.

Ήταν ή προσωπικότητά σου τόσο μεγάλη, ή τρόπος διδασκαλίας, ή επιθυμία σου να βοηθήσεις, που όταν αποστρατεύτηκα ξαναγύρισα κοντά σου. Μετά την επαγγελματική μου αποκατάσταση, αποφάσεις να με κάνεις και συγγενή σου, όταν με στεφάνωσες (1973).

Πίστευα ότι ήταν ή τελευταία σου προσφορά στο πρόσωπό μου. Όμως, γελάστικα, διότι, όταν έφυγες για την Ἀθήνα, με δική σου πρόταση στον τότε Δεσπότη μας, μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, διορίστηκα ως καθηγητής στην Σχολή Βυζαντινής Μουσικής Βόλου, σε αντικατάστασή σου.

Τί να πρωτοθυμηθώ; Ποιά από τά προτερήματά σου να εξάρω; Ήσουν μία από τις πιο μεγάλες προσωπικότητες της χώρας. Ήσουν ή πρωτός! Μέχρι και όταν έψαλες στο Ναό μου την Μεταμόρφωση πρὶν ένα χρόνο, παρά τό πρόβλημα της φωνής σου, έκανες όλόκληρο τό εκκλησιασμο να κλαίει.

Δυστυχώς τό μυαλό και τό χέρι μου δέν μπορούν να συνεχίσουν.

Ἄς είναι ελαφρύ το χῶμα που σε σκεπάει.

Γι' ακόμη μία φορά Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

Ἰωάννης Σχώρης

**Πρωτοψάλτης Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου,
Καθηγητής Βυζ. Μουσικῆς**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ"

**«ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓ. ΛΟΥΚΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΡΙΜΑΙΑΣ, ΤΟΝ ΙΑΤΡΟ»**

Ψηφιακός δίσκος - CD, από τον Σύλλογο Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», προς τιμήν του Ἁγίου Λουκά Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας, ή οποιος ανακηρύχθηκε και επισήμως ως προστάτης των έθελοντών - συνεργατών του Συλλόγου. Πρόκειται για ένα υπέροχο ποίημα του Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης και Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, τό οποίο μελοποίησε ή Πρωτοψάλτης Ἰωάννης Χασανίδης και ψάλλει ή Πρωτοψάλτης Ἀπόστολος Γιαννακόπουλος, Ἀξιωματικός της Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

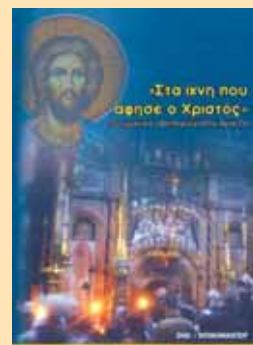

Και οί δύο αυτές εκδόσεις πωλούνται για να παραμείνουν ανοικτοί οί 4 ξενώνες του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ».

«ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΠΟΥ ΑΦΗΣΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ»

Πνευματικό όδοιπορικό στην Ἁγία Γῆ

Είναι ένα DVD - ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ με πλούσιο φωτογραφικό υλικό, από τά Ἱερά Προσκυνηματα στην Ἁγία Γῆ. Ὁ Σ.Σ.Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», με την έκδοση του ψηφιακού δίσκου, μάς δίδει την ευκαιρία να πάρουμε μία γλυκιά γεύση από τό πνευματικό όδοιπορικό στους Ἁγίους Τόπους, όπου γεννήθηκε, έδρασε, θαυματούργησε, σταυρώθηκε, έτάφη και αναστήθηκε ή Θεάνθρωπος Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός.

Πληροφορίες: 24210 25409 και 24210 30054.

Ἐκκλησιαστική Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Η Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας συνιστᾷ τὴν ἀδιάκοπη πρόκληση τῆς Ἐκκλησίας πού θέτει σέ κρίση κάθε φορά τὴν ποιότητα τῆς δικῆς μας ὀρθόδοξης συνείδησης. Καί τοῦτο, διότι μπορεῖ ἡ ἴδια ἡ Ὁρθοδοξία νά εἶναι τὸ πιο εὐδιαστώ ἄνθος πού φύεται πάνω στή γῆ, κατά τούς Ἁγίους Πατέρες μας, ἐμεῖς ὅμως οἱ θεωρούμενοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί δέν εἶναι βέβαιο ὅτι ἔχουμε πάντοτε τὰ ὑγιῆ αἰσθητήρια, προκειμένου νά βλέπουμε καί νά ὀσφραίνομαστε τὸ ἄνθος αὐτό. Κι αὐτό σημαίνει ὅτι μπορεῖ ἡ σωτηρία νά εἶναι παρούσα κατάσταση στή γῆ, οἱ χριστιανοί, ὅμως, τελικῶς, νά μὴν ἔχουμε ἐμπειρία αὐτῆς, μοιάζοντας ἔτσι μέ τὸν διψασμένο πού ἔχει τὴν καθάρια πηγὴ δίπλα του, ἀλλὰ πού δέν μπορεῖ νά ξεδιψάσει, γιατί δέν τὴν βλέπει.

Πράγματι, ἀξίζει, καταρχάς, νά θυμηθοῦμε ὅτι ἡ νίκη ἀπέναντι σὴν εἰκονομαχία ἦταν ἡ ἐπιβεβαίωση τῆς πραγματικότητας τῆς ἐνσάρκωσης τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ εἰκονομαχία, μέ τὴν ἄρνηση τῆς δυνατότητας ἐξεικονισμοῦ τοῦ Κυρίου καί τῶν Ἁγίων, διότι τάχα ἔτσι ὑπῆρχε ἐκτροπή πρὸς τὴν εἰδωλολατρία, ἀρνεῖτο τὸ πιο καίριο στοιχεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκάλυψης: ὅτι ὁ Θεός ἐγένετο ἄνθρωπος ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἄρνηση αὐτή, ὅμως, σήμαινε ταυτοχρόνως καί τὴν μὴ ἀποδοχὴ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, δεδομένου ὅτι σωτηρία ὑπάρχει ἐκεῖ πού ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται ζωντανά καί ἀληθινά μέ τὸν Θεό. Πάνω σ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα κρίθηκε ἀπαρχῆς ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως ἀπὸ τὴν αἵρεση, ὅπως τὸ διατύπωσε ἀνάγλυφα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος: «Πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ» (Α' Ἰωάν. 4, 2-3). Ἡ νίκη, λοιπόν, τῆς Ἐκκλησίας μέ τὴν ἀποκατάσταση τῶν εἰκόνων ἦταν ἡ διακήρυξη, γιὰ μία ἀκόμη φορά, ὅτι «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14) καί ὅτι ταυτοχρόνως μέ τὴν σάρκωση τοῦ Θεοῦ, ἀποκαταστάθηκε ἡ ζοφωμένη εἰκόνα Του στὸν ἄνθρωπο.

Ἐτσι ἡ ὑπαρξη τῶν εἰκόνων σὴν Ἐκκλησία μας λειτουργεῖ ἀφενός ὡς ἓνα εἶδος ἐποπτικοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, ἀφετέρου ὡς διαρκῆς προτροπὴ γιὰ τὸν ὀρθὸ προσανατολισμὸ τοῦ πιστοῦ: νά βλέπει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς του. Οἱ εἰκόνες, δηλαδή, σὴν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχουν γιὰ λόγους αἰσθητικῆς. Ἀποτελοῦν τὴν αἰσθητοποίηση τῆς πίστεως καί παραπέμπουν σέ ὅ,τι συνιστᾷ αὐτοσυνειδησία τῆς Ἐκκλησίας. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι συνδέθηκαν ἀπαρχῆς μέ τὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων γι' αὐτὸ καί ἡ θεολογία τῶν εἰκόνων συμβαδίζει μέ τὴν θεολογία τῆς Γέννησης τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή, καταλαβαίνει κανεὶς καί τὸ πολυχρόνιο ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νά κρατήσει τὴν εἰκόνα καί τὸ μαρτυρικό αἷμα πού χύθηκε γιὰ τὴν πίστη σ' αὐτές. Ὅποια χαρὰ, συνεπῶς, ἔκανε ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἔβλεπε Ἁγίους τῆς νά ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν ἐξορία, τὴν ἴδια χαρὰ ἔκανε καί ὅταν εἶδε τὴν ἐξορία ἀπὸ τὴν πονηρὰ κρατικὴ ἐξουσία εἰκόνες νά ἀναστήλωννται καί πάλι στοὺς ναοὺς τῆς

καί νά δίνονται πρὸς προσκύνηση στοὺς πιστοὺς.

Κριτήριο, λοιπόν, σὴν Ὁρθοδοξία εἶναι ὅ,τι κρατᾷ ζωντανή τὴν σχέση τοῦ πιστοῦ μέ τὸν Χριστό, κι αὐτὸ τὸ κριτήριο λειτουργεῖ καί στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν εἰκόνα. Ἡ σχέση μέ τὸν Χριστό συνιστᾷ τὴν προτεραιότητα. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως, γι' αὐτὸ καί κάθε τι ἄλλο ὑποβαθμίζεται ἢ ἀπορρίπτεται ὡς ἀνάξιο λόγου. Κατὰ τὸν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ἠγοῦμαι πάντα σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστόν κερδήσω» (Φιλ. 3, 8). Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή, καταλαβαίνουμε καί τὸ γιατί σὴν πίστη μας δέν βρῆκαν καθόλου χῶρο νά παγιω-

θοῦν οἱ ὅποιες, κατά καιροῦς, τάσεις παρουσιάσθηκαν ἰδεολογοποιήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας ἢ κατανόησής τῆς μέ τρόπο φανατικὸ καί ζηλωτικὸ. Διότι καί ἡ ἰδεολογία καί ὁ φανατισμὸς καί ὁ ζηλωτισμὸς διαγράφουν ἐντελῶς καί διὰ μῆς τὴν ζωντανήν σχέση μέ τὸν Κύριο: σὴν μὲν ἰδεολογία ὁ πιστὸς ἐγκλωβίζεται σέ μία διανοητικὸν τύπου θρησκευτικότητας, στὸν δὲ φανατισμὸ καί ζηλωτισμὸ συμφύρεται μέ τὰ ταραγμένα τοῦ συναισθήματα. Καί στὴν δύο περιπτώσεις ἐλλεῖπει ἀσφαλῶς ἡ ἀγάπη, συνεπῶς ὁ ἴδιος ὁ Θεός. «Ὁ γὰρ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ» (Α' Ἰωάν. 4, 16).

Κι ἀκριβῶς αὐτὸ προβάλλει πάνω ἀπὸ ὅλα ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τὴν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων, γεγονός πού συνιστᾷ καί τὴν πρόκληση γιὰ νά μετρήσουμε καί τὴν δικὴν μας ὀρθόδοξη ἀντοχὴ: τὸ πόσο ἔχουμε ἀποδεχτεῖ τὴν σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου μέσα στὸ ζωντανὸ σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία, τὸ πόσο, δηλαδή, λειτουργεῖ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ γιὰ νά ξαναβροῦμε τὸν αὐθεντικὸν ἑαυτὸν μας. Καί αὐθεντικὸς ἑαυτὸς δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀποκαταστημένην εἰκόνα τοῦ Θεοῦ

μέσα μας, ἡ ὁποία λειτουργεῖ σωστά, ὅταν πορεύεται πάνω στὴν ἀγάπη. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάζεται ὅπως πρέπει, ὅταν μᾶς βρῆκε νά ζοῦμε ὡς ὁ Χριστός ἐπὶ τῆς γῆς, ἔχοντας ὡς γνώρισμά μας τὴν ἀγάπην Ἐκείνου πρὸς τὸν Θεὸ καί πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Ἡ ὑπαρξη τῆς ἀγάπης εἶναι αὐτὴ πού ἀποκαλύπτει τὸν βαθμὸ τῆς ὀρθοδοξίας μας καί ὄχι βεβαίως οἱ ἐξεζητημένες κραυγὲς καί κινήσεις μας, καθὼς πολὺ ὀρθά ἔχει εἰπωθεῖ. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή, αὐτὸ πού προβάλλει ἡ ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι τὸ τοῦ Ἀποστόλου «ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφ. 4, 15). Πατάμε στέρνα πάνω σὴν ἀλήθεια τῆς παράδοσης τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων καί φανερώνομε τὸ στέρνο αὐτὸ πάπμμά μας μέ τὸ βίωμα τῆς ἀγάπης μας. Ἀλήθεια καί ἀγάπη συνυπάρχουν σὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας καί συνεπῶς ἡ ἔκπτωση τῆς μίας ἐκ τῶν δύο διαστρέφει καί τὴν ἄλλη.

Σέ μία ἐποχὴ σάν τὴ σημερινή, ὅπου πάμπολλοι παραμορφωτικοὶ φακοὶ ὑπάρχουν πού διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, ἀκόμη καί μέσα σὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ μία ἀκόμη φορά, ἐρχεται μέ τὴν ἀνάμνηση τῆς ἀναστήλωσης τῶν εἰκόνων νά μᾶς ὑπεθυμίσει τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ μας μέ τὴν κατά σάρκα Γέννησή Του καί τὸ μεγαλεῖο μας ὡς ἀνθρώπων, δηλαδή τὴν ἀναμόρφωση τῆς εἰκόνας Του μέσα μας, τὴν ἴδια τὴν θεώσή μας. •

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καί Ἰωάννης ὁ

Η 5η καί ἡ 6η, Γενικές Ἱερατικές Συνάξεις τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκαν στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, στίς 11/2 καί 4/3 ἀντιστοίχως. Στή διάρκειά τους συνεχίστηκε ἡ σπουδή τῶν Κληρικῶν μας στήν ζωή καί στό ἔργο τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, κυρίως δέ στήν διερεύνηση τῆς μαρτυρίας τους στήν ἐποχή μας.

ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ἡ 5η Σύναξη ἀφοροῦσε στόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης & Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ**, μέ θέμα «*Ποίός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεολόγος; Τά κριτήρια τῆς Θεολογίας κατά τόν Ἅγιο Γρηγόριο*».

Ὁ κ. Ἰωήλ σημείωσε ὅτι ὁ Ἅγιος Γρηγόριος δίδασκε πώς «ἡ Θεολογία δέν εἶναι γιά τόν καθένα, πολύ περισσότερο τούς ἐμπαθεῖς. Εἶναι γιά μερικούς μόνο. Ἄν εἶσαι ἄνθρωπος, σύμφωνα μέ τόν χαρακτήρα τοῦ Χριστοῦ καί ἔχεις γυμνασμένα τά αἰσθητήρια καί γνω-

ρίζεις καλά τά Θεῖα, τότε νά ὁμιλεῖς γιά ἐκείνην τήν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ὁποία γίνεται λόγος στους τελείους, νά ὁμιλεῖς γιά τήν σοφία πού εἶναι ἀποθησαυρισμένη στό μυστήριον. Ἄν, ὅμως, εἶσαι νήπιος καί ἡ σκέψη σου ἀσχολεῖται μέ τά εὐτελῆ πράγματα καί δέν μπορεῖς νά προχωρήσεις στά ὑψηλότερα, τότε νά τρέφεις μέ γάλα...»

Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε «στήν μεγάλη σημασία πού δίδει ὁ Ἅγιος στήν πνευματική προετοιμασία τοῦ ἀνθρώπου - τοῦ Θεολόγου. Πρῶτα νά παιδαγωγηθεῖ

πνευματικά ὁ ἄνθρωπος καί μετά νά ἀρχίσει νά διδάσκει καί νά νοθετεῖ πνευματικά τούς ἀνθρώπους... Μόνο μέ τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μποροῦμε νά κατανοήσουμε τά δόγματα καί τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας... ἐάν δέν ἔχουμε τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινδυνεύουμε νά περιπέσουμε σέ πλάνες καί ἀσπαζόμεστε πότε τή μία κακοδοξία καί πότε τήν ἄλλη...»

Ὁλοκληρώνοντας τήν εἰσήγησή του ὁ κ. Ἰωήλ ἐπεσήμανε ὅτι «ἀληθινός Θεολόγος δέν εἶναι ὁ πολύξερὸς καί διαβασμένος πολύ, ἀλλωστε τέτοιος εἶναι καί ὁ διάβολος, πού δέν ἔχει τή χάρη τοῦ Θεοῦ πάνω του, ἀλλά αὐτός πού μέ αἴσθηση ψυχῆς ἔχει γνωρίσει τό Θεό καί μπορεῖ ἀσφαλῶς καί ἀπλανῶς νά δώσει ἀπάντηση γιά τό Θεό, τά σωτηριώδη δόγματά Του, γιά τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας...»

Ἐπόμενος εἰσηγητής ὁ **Πρωτ. Σπυρίδων Βασιλάκος**, Κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν & Λεβαδείας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «*Βίος καί Θεολογική προσφορά τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου*»

Ὁ π. Σπυρίδων τόνισε ὅτι τό κήρυγμα τοῦ Ἁγίου ἦταν συγκλονιστικό, μέ ρίζες στήν Ἁγία Γραφή καί στους πρό αὐτοῦ Πατέρες, τό ὁποῖο, ὅμως, ἔπαιρνε ἀφορμή ἀπό τό παρόν. Τήν ἴδια στιγμή τό κήρυγμα του εἶχε καί μέλλον, ἀφοῦ καί σήμερα εἶναι ἐπίκαιρο.

Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στήν ἀποψη τοῦ Ἁγίου σχετικά μέ τήν ἱερωσύνη, σύμφωνα μέ τήν ὁποία αὐτή «*χρειάζεται περισσότερο τήν ἀσκηση καί τήν προσευχή καί λιγότερη διακονία*». Ἐπεσήμανε, ὅμως, ὅτι «*σήμερα συμβαίνει τό ἀντίθετο καί ὑποστήριξε ὅτι ἡ διακονία μας δέν ἔχει ὑπόσταση ἄν δέ διακρίνεται ἀπό τήν ἀσκηση καί*

τήν προσευχή. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι γεγονός ἰσορροπίας».

Ὁ π. Σπυρίδων μίλησε γιά τήν διπλή πάλη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως: «*ἀπό τή μία εἶχε νά ἀντιμετωπίζει τούς αἰρετικούς καί ἀπό τήν ἄλλη τούς δῆθεν Ὀρθόδοξους, τούς ὑποτιθέμενους ζηλωτές, πού στόν δῆθεν ἀγῶνα τους γιά τήν Ὀρθοδοξία, ἀποκάλυπταν τόν ἐγωισμό τους. Κατηγορήθηκε, μάλιστα, ἀπ' αὐτούς γιατί ἀποκαλοῦσε τούς αἰρετικούς «ἀδελφούς» καί ἀπαντοῦσε ὅτι ὁ λόγος εἶναι ἡ γέφυρα τῆς προσέγγισης τῶν ἀνθρώπων. Πῶς θά τους πλησιάσω, ἔλεγε, ἄν ἀπό τήν ἀρχή τους ἀφορίσω;*»

Στή συνέχεια ἀναφέρθηκε στήν ἀντιμετώπιση ἀπό τήν πλευρά τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ φαινομένου τοῦ εὐσεβισμού: «*Ἡ ἀλήθεια δέν κρύβεται στήν ὄψη, ἀλλά στό εὐαγγελικό τρόπο ζωῆς καί στά Ὀρθόδοξα δόγματα*. Ὄταν ἀπουσιάζει ἡ ἀλήθεια, τότε παρατηρεῖται φροντίδα γιά τήν ἐξωτερική ἐμφάνιση καί τά ἐξωτερικά σχήματα τῆς δῆθεν εὐσέβειας».

Ὁλοκληρώνοντας ὁ π. Σπυρίδων ἐπεσήμανε τήν πάγια θέση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου γιά τήν Θεολογία, γιά τήν ὁποία ἔλεγε ὅτι «*χωρίς κάθαρση, προσευχή, ταπείνωση καί μετάνοια ἡ Θεολογία θά παραμένει πάντοτε γεγονός ἄγνωστο*».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ **6η Σύναξη** ἀφοροῦσε στόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «*Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ὡς ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς*».

Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στό ἔργο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσόστομου στήν ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Χαρακτήρισε «*ἀνεκτίμητη*» τήν προσφορά του στόν τομέα αὐτό καί σημείωσε ὅτι «*ἡ ἐρμηνεία πού ἐξεπόνησε δέν ἔγινε μέσα σέ ἓνα ἥσυχον Σπουδαστήριο*. Ἐγινε κυρίως πάνω στόν ἄμβωνα μέ μία ὀργανωμένη σειρά ὁμιλιῶν στό ἐκκλησιασμά... Μέ πολλή καί σύντομη προσευχή καί πνευματική ἀσκηση, προχώρησε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης στήν μελέτη, ἐμβάθυνση καί ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διδάσκοντας μία βασική ἀρχή τοῦ κάθε ἐρμηνευτῆ: τήν ἐπίκληση τῆς Θεῆς Δυνάμεως στό ἔργο του».

Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, τήν ἐξαιρετική ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου γιά τήν Ἁγία Γραφή, ἡ ὁποία τόν ὀδήγησε στό σημεῖο νά τονίσει πώς «*Χριστιανός πού δέν διαβάζει τήν Ἁγία Γραφή εἶναι ἀδύνατον νά σωθεῖ*». Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, τήν «*ἐπίμονη προτροπή τοῦ Ἱεροῦ Πατρός στόν ἀπλό Χριστιανό νά ἐπιμένει στήν ἀνάγνωση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀκόμα κι ὅταν δυσκολεύεται στήν κατανόησή της, διότι κάποτε ὁ Θεός θά ἔλθει βοηθός του*».

Ὁλοκληρώνοντας τήν εἰσήγησή του, γιά νά τονίσει τήν ἀξία τῆς

Χρυσόστομος στό επίκεντρο τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπό τόν Ἱερό Χρυσόστομο καί τήν χρῆση τῆς Πατερικῆς σοφίας ἀπό τούς σύγχρονους κήρυκες τοῦ θείου Λόγου, ἀναφέρθηκε στόν 19ο Κανόνα τῆς Στ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία, «ἀφοῦ τονίζει τό καθῆκον τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας νά διδάσκουν τόν λαό κάθε ἡμέρα, ἐξαιρέτως δέ τίς Κυριακές, ὀρίζει πῶς πρέπει νά ἐπιτελεῖται τοῦτο: Νά ἀντλεῖ πρωτίστως τό κάθε κήρυγμα τό περιεχόμενό του ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, μέ ὁδηγό, ὅμως, ἀσφαλῆ, τήν Πατερική ἐρμηνευτική Παράδοση. Πιό συγκεκριμένα ὀρίζει τά ἐξῆς γιά τόν Ποιμένα πού πρόκειται νά διδάξει τόν λαό: «Ἐάν πρόκειται νά φέρει στόν λόγο του, γιά νά σχολιάσει ἐποικοδομητικά κάποια περικυπη ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ἄς μὴν τήν ἐρμηνεύσει καί ἀναλύσει διαφορετικά, ἀπ' ὅ,τι τήν ἐρμήνευσαν καί τήν ἀνέλυσαν μέσα στά συγγράμματα τους οἱ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, Οἱ Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς... ἄς προσπαθήσουν οἱ διδάσκαλοι, ὥστε νά ἔχουν ἐπιτυχία στό κήρυγμά τους, νά μὴ συντάσσουν δικά τους αὐτοσχέδια κηρύγματα, ἀλλά νά προβάλλουν ἐκθέτοντας τή διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων. Τότε θά εἶναι σίγουροι ὅτι δέν θά πέσουν ἐξω...!»

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης, Ἱεροκήρυκας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς πρότυπο Ἱεροκήρυκος».

Στό πρώτο μέρος τῆς ὁμιλίας του ὁ π. Δανιήλ ἀπάντησε στό ἐρώτημα «τί εἶναι τό κήρυγμα καί γιατί εἶναι τόσο βασικό στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας», ἀναφέροντας ἕξι λόγους πού ἐπισημαίνει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος:

Α. Τό κήρυγμα εἶναι βασικό στοιχεῖο τῆς Ἱερωσύνης. Ἡ Ἱερωσύνη ὑπάρχει γιά νά προβάλλει τήν θυσία τοῦ Χριστοῦ καί ὁ τρόπος αὐτῆς τῆς προβολῆς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, πού πρέπει νά εἶναι πειστικός καί ὄχι πιεστικός.

Β. Τό κήρυγμα εἶναι τό δυσκολότερο ἔργο στήν Ἐκκλησία. Τά ἱερά Μυστήρια καί τίς τελετές τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νά τελέσει ὁ οἰοσδήποτε κληρικός. Τό κήρυγμα, ὅμως, δέν εἶναι γιά ὅλους.

Γ. Ὁ Ἱεροκήρυκας εἶναι ἰσαγγελος. Ὄταν τό κήρυγμα εἶναι γνή-

σιο καί αὐθεντικό καθιστᾶ τόν Ἱεροκήρυκα ἐφάμιλλο τῶν ἀγγέλων, γιατί δέν ὑπάρχει καμία διακονία ἰσάζια μέ αὐτό.

Δ. Τό κήρυγμα εἶναι χάρισμα χαρισμάτων. Εἶναι ἀνώτερο καί ἀπ' αὐτήν ἀκόμα τήν θαυματουργία, γιατί ἐκεῖνος πού καλλιεργεῖ τούς ἀνθρώπους, μέ τόν λόγο καί τήν ζωή του, εἶναι ὁ μείζων μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ε. Τό κήρυγμα εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο. Εἶναι ἡ καρδιά τῆς Ἐκκλησίας, πού τήν διατηρεῖ ζωντανή.

Στ. Τό κήρυγμα εἶναι Ἐκκλησιαστικό γεγονός. Ὁ Ἐπίσκοπος τό ἐμπιστεύεται στόν Πρεσβύτερο, πού τό καλλιεργεῖ καί ὁ λαός τό προσλαμβάνει.

Στή συνέχεια ὁ π. Δανιήλ ἀναφέρθηκε στήν προετοιμασία τοῦ κήρυγματος καί τόνισε ὅτι αὐτή πρέπει νά διακρίνεται ἀπό ἐπτά βασικά χαρακτηριστικά, κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο:

Α. Τό δέος. Οἱ κήρυκες τοῦ θείου Λόγου πρέπει νά διακατέχονται ἀπό φόβο καί τρόμο ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Β. Νά γίνεται ὡς κατενώπιον Θεοῦ. Τό κήρυγμα πρέπει νά εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικῆς ἐπιμέλειας καί συνεποῦς πνευματικῆς ζωῆς.

Γ. Ἡ ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό Ὅποιο φωτίζει καί διανοίγει τίς καρδιές τόσο τοῦ Ἱεροκήρυκος ὅσο καί τῶν ἀκροατῶν του.

Δ. Νά ἐκλαμβάνεται ὡς ἀλιευτική τέχνη. Ὁ Ἱεροκήρυκας καλεῖται νά ἀλιεῦει ψυχές γιά νά τίς ὁδηγήσει στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι μεγάλη τέχνη τό κήρυγμα νά προσφέρει τήν ἀλήθεια μέ ἐπίκαιρο τρόπο, ὄχι γιά τήν λύση σύγχρονων προβλημάτων, ἀλλά γιά τήν προσφορά τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ μέ σύγχρονο τρόπο.

Ε. Ἡ ἔλπιδα στόν Θεό. Τίποτα δέν πηγαινέει χαμένο ἀπό τόν κόπο τοῦ κήρυγματος. Τά ἀποτελέσματά του κάποτε θά ὑπάρξουν, ἔστω κι ἂν ὁ Ἱεροκήρυκας δέ ζεῖ γιά νά τά χαρεῖ.

Στ. Ἡ χαρά τοῦ Ἱεροκήρυκος ἀπό τήν διακονία τοῦ θείου κήρυγματος.

Τέλος, ὁ π. Δανιήλ κάλεσε τούς κληρικούς νά ὁμιλοῦν καθαρά καί ἀπλά, ὅπως ἡ Ἐκκλησία παραδίδει καί διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἔχοντας πάντα πρό ὀφθαλμῶν τόν λόγο τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου «*χρυσῶν ψυχῶν καί ὄχι χρυσῶν σκευῶν δεῖται ὁ Θεός*».

Καί τῶν δύο Ἱερατικῶν Συνάξεων ἀκολούθησε διεξοδική καί ἐποικοδομητική συζήτηση, τήν ὁποία συντόνισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κατασκηνώσεις 2013

1η Περίοδος

27 Ἰουνίου ἕως 4 Ἰουλίου.
Ἀγῶρια Δημοτικοῦ

2η Περίοδος

4 ἕως 15 Ἰουλίου.
Κορίτσια Δημοτικοῦ

3η Περίοδος

15 ἕως 25 Ἰουλίου.
Ἀγῶρια Γυμνασίου

4η Περίοδος

25 Ἰουλίου ἕως 3 Αὐγούστου.
Κορίτσια Γυμνασίου - Λυκείου

5η Περίοδος

3 ἕως 13 Αὐγούστου.
Ἀγῶρια Λυκείου

6η Περίοδος

16 ἕως 22 Αὐγούστου.
Σύνδεσμος Νέων

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ειδική εκδήλωση, με αφορμή την συμπλήρωση 20 χρόνων ιστορίας του Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πειραιῶς, πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 17/2 στο Πν. Κέντρο τῆς Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς, παρουσία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νεκταρίου, Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνου καί Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, τῶν Βουλευτῶν Πειραιῶς Ἀναστασίου Νεράντζη καί Παναγιώτη Μελά, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Βασιλείου Μιχαλολιάκου καί πλήθους κόσμου. Κατ' αὐτήν, τιμήθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, γιά τήν καταλυτική συμβολή του στήν ἴδρυση καί πορεία τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πειραιῶς καί ἡ ὁμότιμη Καθηγήτρια τῆς Ὁρθοδοτικῆς στήν Ὀδοντιατρική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μερόπη Ν. Σπυροπούλου, γιά τό ἐπιστημονικό, ἀκαδημαϊκό καί κοινωνικό της ἔργο. Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μέ εἰσαγωγική ὁμιλία τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πειραιῶς κ. Παναγιώτη Χαρατζόπουλου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν 20χρονη ἐπιστημονική καί ἑλληνορθόδοξη πορεία τοῦ Συνδέσμου. Ἀκολουθῶν, τό λόγο ἔλαβε ὁ κ.

Ἡλίας Λιαμῆς, Θεολόγος-Μουσικός, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Παραγωγός τοῦ Ρ/Σ τῆς «Πειραικῆς Ἐκκλησίας», ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε, μέσα ἀπό προσωπικές ἐμπειρίες, στόν τιμώμενο Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Ἀμέσως μετά, τό λόγο ἔλαβε ὁ κ. Ἰωάννης Φακίτσας, Γναθοπροσωπικός χειρουργός, πρ. Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος μίλησε γιά τό δεύτερο τιμώμενο πρόσωπο τῆς ἐκδηλώσεως, τήν κ. Μερόπη Σπυροπούλου. Στή συνέχεια, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ προσφώνησε τοὺς τιμώμενους, λέγοντας χαρακτηριστικά: «ὑπῆρξα ἕνας ἐκ τῶν συμμαθητῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος & Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καί μπορῶ νά ἀναφέρω μέ πολλή ἀλήθεια καί πολλή ἀγάπη ὅτι πάντοτε θαύματα τό πολυτάλαντό του ἀνδρός, τό ἐξαιρετικά χαριέστατον, τήν ὀξύνοια, τήν ἐμβρίθεια τῆς σκέψεως, τό δυναμικό τῆς προσωπικότητάς του. Ταυτόχρονα, κατά τήν μακράν σειρά ἐτῶν, διαπίστωσα ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος εἶναι ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ καί βέβαια καί γιά τήν Μητρόπολη Πειραιῶς ὑπῆρξε ὁ ἐκτελεστικός βραχίον, ὁ κραταῖος βραχίον τοῦ Σεπτοῦ Μητροπολίτου κ. Καλλινίκου γιά τά τόσα καί τόσα πρωτοποριακά ἔργα πού ἄλλαξαν τήν εἰκόνα τοῦ συγχρόνου εὐαγγελισμοῦ σέ μία τόσο δύσκολη καί ιδιόρρυθμη ἐποχή. Ὁφείλονται πάρα πολλά στό πρόσωπό του καί καταθέτω τήν εὐγνωμοσύνη τοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πειραιῶς στό Σεβασμιώτατο καί τήν ταπεινή δέηση ὅλων μας ὁ Θεός νά τόν ἐπιστηρίξει πάντοτε στό μεγαλειῶδες, ποιμαντικό καί πνευματικό του ἔργο...». Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος σημείωσε, μεταξύ ἄλλων: «εἶναι γνωστό ὅτι μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ συνοδοιποροῦμε ἀπό τά μαθητικά μας χρόνια. Καί αὐτή ἡ συνοδοιπορία ἔχει καλκεύσει καί ἔχει σφυρηλατήσει ἐμπιστοσύνη, ἀγάπη καί ἐκτίμηση τοῦ ἑνός πρὸς τόν ἄλλον. Καί πιστεύω ἀκλόνητα καί τόν εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας ὅτι καί ἡ σημερινή αὐτή ἐκδήλωση εἶναι καρπός αὐτῆς τῆς βαθεῖας μας ἐμπιστοσύνης... Καί γιά μένα ἡ μεγαλύτερη χαρά ἀπόψε δέν εἶναι ἡ τιμητική ἐκδήλωση, οὔτε τά ὅσα ἀναφέρθηκαν. Κυρίως, ὅτι ὁ Σύνδεσμος Ἐπιστημῶν Πειραιῶς συνεχίζει νά εἶναι αὐτός πού ξεκίνησε. Ἕνας Σύνδεσμος Ὁρθοδόξων Ἐπιστημόνων, πού ἀγαποῦν τήν πατρίδα, πού δίνουν μαρτυρία Χριστοῦ στόν σύγχρονο κόσμο μέ ἐπιστημονική κατάρτιση καί γνώση καί πού κρατᾶνε ψηλά τά ἰδεώδη αὐτοῦ τοῦ τύπου, πού τόσο τά ἔχουμε ἀνάγκη ἰδιαίτερα στήν ἐποχή μας...»

ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἰδιαίτερη ἐπιτυχία σημείωσε ἡ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου σέ συνεργασία μέ τήν Κοσμητεία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέ θέμα: «Θεολογία Διαλεγόμενη: Τό ἔργο καί οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν». Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε τήν Τετάρτη 20/3, στήν κατάμεστη Αἴθουσα Ὀπτικοακουστικῶν Μέσων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν, μίλησε γιά τήν διαρκή σχοινοβασία πού συνιστᾶ τό ἔργο τῆς Ἀκαδημίας, γιά τίς γόνιμες προκλήσεις πού αὐτό θέτει, διαβεβαιώνοντας, παράλληλα, ὅτι καί ὑπό τίς παρούσες δύσκολες συνθήκες ἡ Ἀκαδημία θά συνεχίζει νά διακονεῖ τήν ἀνανέωση τοῦ θεολογικοῦ λόγου καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς πράξης. Στήν Στρογγυλή Τράπεζα πού ἀκολούθησε συμμετείχαν οἱ: Γεώργιος Φίλιας, Πρόεδρος καί Καθηγητής Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (λόγω ἐκτάκτου ἀπουσίας του ἡ εἰσήγησή του διαβάστηκε ἀπό τήν Ἐπικ. Καθηγήτρια τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας Κίρκη Κεφαλέα), Κωνσταντῖνος Κορναράκης, Ἐπικ. Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Παντελεῆς Καλαϊτζίδης, Διευθυντής τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου. Τήν ἐκδήλωση συντόνισε ὁ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνος Δελικωνοσταντῆς.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας (10/3) εκδήλωση αφιερωμένη στην Οικογένεια, που διοργάνωσε η Τοπική μας Έκκλησία, στο πλαίσιο της Ποιμαντικής μέριμνάς της για την Οικογένεια. Στην εκδήλωση συζήτησαν η κ. Ειρήνη Δερμιτζάκη, Άν. Καθηγήτρια Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ο π. Σπυρίδων Τσιμούρης, Θεολόγος - Εκπαιδευτικός, και ο π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Εκπαιδευτικός, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ήρας Μητροπόλεως Κερκύρας. Μάλιστα, παρουσιάστηκε το νέο βιβλίο του π. Θεμιστοκλή με θέμα «Η αγάπη είναι άπλη μά θέλει κόπο - δρόμοι για τη σύγχρονη οικογένεια». Την εκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος, ο οποίος, αναφέρθηκε στις έννοιες της αγάπης και της απλότητας μέσα στην οικογένεια: «οι δύο λέξεις που περιέχει ο τίτλος του βιβλίου είναι οι πιο όμορφες και οι πιο δύσκολες. Ο Θεός είναι απλός. Ο διάβολος είναι σύνθετος. Και αν θέλετε καμιά φορά και αναρωτιέστε είναι του Θεού ή του διαβόλου; ρωτήστε, είναι απλό ή σύνθετο; Και θά πάρετε απάντηση. Προσέξτε, όμως, μη ξεγελαστεί κανείς και πει απλό, άρα εύκολο. Όχι, απλό, άρα δύσκολο... Θέλει κόπο, αλλά το απλό είναι του Θεού. Έτσι είναι και οι σχέσεις μας μέσα στην οικογένεια και τελικά, η απλότητα παράγει την πραγματική και ουσιαστική αγάπη...»

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

Με τη συνεργασία της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών και του Συλλόγου Ορθόδοξου Ίεραποστολής «Οι Τρεις Ίεράρχαι», πραγματοποιήθηκε (24/2), στο Πν. Κέντρο μεγάλη εκδήλωση αφιερωμένη στην Ορθόδοξη Ίεραποστολή στην Άπω Ανατολή. Προσκεκλημένος ομιλητής ήταν ο Σεβ. Μητροπολίτης Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νεκτάριος, ενώ παρέστησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος και Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, καθώς και πλήθος κόσμου, κληρικοί και λαϊκοί. Την εκδήλωση χαιρέτισαν ο Δ/ντής της Ακαδημίας Δρ Παντελής Καλαϊτζίδης και ο Πρόεδρος του Συλλόγου, φιλόλογος κ. Ιωάννης Πατρίκος. Ακολούθησε ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτη Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νεκταρίου, με θέμα «Η Ορθόδοξη Ίεραποστολή στην Άπω Ανατολή». Ο Σεβασμιώτατος, με τη βοήθεια διαφανειών και άλλου οπτικού υλικού, παρουσίασε το ιεραποστολικό έργο που επιτελείται, με την ευθύνη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στις χώρες της Άπω Ανατολής και ιδιαίτερα στο Χόνγκ-Κόνγκ, τη Σιγκαπούρη, την Ινδία, την Ινδονησία, την Ταϊβάν και τις Φιλιπ-

πίνες. Μίλησε για την οργάνωση και τη δομή των εκεί Ορθόδοξων κοινοτήτων, τον αριθμό των μελών-πιστών, αλλά και τα προβλήματα και τις προκλήσεις που υπάρχουν, ανάμεσα στα οποία ξεχώρισε την έλλειψη ιεραποστόλων και κληρικών καθώς και την τεράστια γεωγραφική έκταση που καλούνται να καλύψουν οι δύο Ορθόδοξες Μητροπόλεις, την επείγουσα και επιτακτική ανάγκη λειτουργικών μεταφράσεων στις δεκάδες ή και εκατοντάδες τοπικές γλώσσες και διαλέκτους, την οικονομική στενότητα και τη φτώχεια, τον εθνοφυλετισμό και τον θρησκευτικό φανατισμό και φονταμενταλισμό, κ.ά. Η εκδήλωση έκλεισε με καταληκτική προσλαλιά του Σεβ. κ. Ιγνατίου ο οποίος, αφού υπενθύμισε τους ακατάλυτους πνευματικούς δεσμούς που τον συνδέουν τόσο με τον Σεβ. Μητροπολίτη Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νεκτάριο όσο και με τον κατά σάρκα αδελφό του Σεβ. Μητροπολίτη Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνο, ευχαρίστησε θερμά τον Ίεραπόστολο ιεράρχη για την παρουσία του στον Βόλο και τον διαβεβαίωσε για την άμεριστη συμπαράσταση και υποστήριξη της Τοπικής μας Έκκλησίας στο σημαντικό έργο που επιτελείται στην Άπω Ανατολή.

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗΣ ΑΥΡΑΣ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Μεγάλη εὐλογία για την ἐπαρχία Ἀλμυροῦ ἀποτέλεσε ἡ ἔλευση τοῦ Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Βατοπαιδινῆς Σκήπης τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (Σεράι) Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, ὁ ὁποῖος παρέμεινε στὴν ἐπαρχία τὸ τριήμερο 2 ἕως 4/2. Ὁ Γέροντας Ἐφραίμ μίλησε σὲ ἐκδήλωση τῶν Καπχιτικῶν Σχολείων τῆς Ἑνορίας Εὐξεινουπόλεως γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Μπέρας. Τὴν Κυριακὴ 3 Φεβρουαρίου τελέστηκε ἱερατικὸ συλλεῖτουργο προεξάρχοντος τοῦ Γέροντος καὶ στὴ συνέχεια τὰ παιδιὰ τῶν Καπχιτικῶν Σχολείων τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσουν μὲ τὸν Γέροντα καὶ νὰ λάβουν τὴν εὐχὴ τοῦ Ὁ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ ἀναφέρθηκε στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου καὶ Δημητρίου, προβάλλοντας αὐτὰ ὡς πρότυπα ἀγνότητας καὶ ὡς παραδείγματα πρὸς μίμηση. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντηση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Νέων τοῦ Κέντρου Νεότητας Ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ. Κορυφαία στιγμή τῆς παρουσίας τοῦ Γέροντος Ἐφραίμ ἀποτέλεσε ἡ ομιλία του στὴν κατάμεστη αἴθουσα τοῦ Κέντρου Νεότητας. Οἱ παρευρισκόμενοι, μὲ σεβασμὸ καὶ ἐνδιαφέρον, ἄκουσαν τὸν ἐμπνευσμένο λόγο του, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὴν αὔρα τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ τὴς πνευματικῆς ἐμπειρίας ἀπὸ τὴν πολυετῆ του ἀσκήση στὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας.

ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

Κοινή επίσκεψη στὸν Ἱερό Ναοῦ Ἁγίου Νικόλαου Καναλιῶν, Βυζαντινὸ κτίσμα τοῦ 12ου αἰ., πραγματοποιήσαν στὴς 29/3 ἡ Γενικὴ Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ κα Λίνα Μενδῶνη καὶ ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστὸς, παρουσία τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέτ, Πρωτοσυγκέλλου Ι.Μ. Δημητριάδος, τῆς Δημάρχου Ρήγα Φεραίου κ. Ἐλένης Λαΐτσιου καὶ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων. Μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τοῦ ἐργολάβου, τὸ ἐνταγμένο στὸ ΕΣΠΑ Θεσσαλίας τὸν Ἰούνιο τοῦ 2012 ἔργο «Συντήρηση καὶ ἀποκατάσταση Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικόλαου Καναλιῶν Μαγνησίας», προϋπολογισμοῦ 592.000 εὐρώ, προχωρεῖ κανονικά. Ἡ Σύμβαση ἐργασίας μὲ τὸν ἐργολάβου εἶναι 18 μηνῶν καὶ ὀλοκληρώνεται τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2014. Φορέας ὑλοποίησης τοῦ ἔργου εἶναι ἡ Διεύθυνση Ἀνασπιλώσεων Βυζαντινῶν & Μεταβυζαντινῶν Μνημείων καὶ κύριος τοῦ ἔργου τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης & Θρησκευμάτων.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗΝ Ι.ΜΟΝΗ ΤΙΜΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΑΓΙΑΣ

Τήν ρασοφορία νέας Μοναχῆς, Ἀμερικανικῆς καταγωγῆς, τέλεσε σπὴν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγίας (13/2), ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. Ἡ νέα Μοναχή, ἡλικίας 26 ἐτῶν, ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεοτέρπη καὶ ἤδη συμπλήρωσε 5 χρόνια δοκιμασίας στή Μονή. Γνώρισε τὸ Μοναστήρι μέσῳ τοῦ διαδικτύου, σπὴν προσπάθειά της νά ἐμπλουτίσει τίς γνώσεις της γύρω ἀπὸ τίς σπουδές της, πού ἀφοροῦν τὴν φιλοσοφία, τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε σπὴν ἔξαρση τοῦ ζηλοτισμοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ σπὴν ἐποχή μας καὶ σημείωσε: «Ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού ἀπὸ τὴν μία ἔχουμε τὸν κίνδυνο τῆς ἐκκοσμίκευσης καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη κραυγές θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, κραυγές πού νομίζουν ὅτι ἔτσι, τάχα, μποροῦν νά ἀποσεύσουν τὸ κακό, νά ὑψώσουν τείχη στοὺς ἄλλους, στοὺς διαφορετικούς, σέ αὐτοὺς πού δέν ἔχουν τὴν ἴδια, τυχόν, παράδοση καὶ πιστεύουν ὅτι ἔτσι θά προφυλάξουν τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Δέν κατανοοῦν ὅτι οὐσιαστικά κραυγάζουν γιὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἴδιου τους τοῦ ἑαυτοῦ. Ἀναζητοῦν τὸ δικό τους ἔλλειμμα καὶ νιώθουν οἱ ἴδιοι, πολλές φορές, τὴν ἀνάγκη νά φωνάξουν γιὰ τὴ δική τους ἔλλειμματικὴ πορεία μέσα σπὴν Ὁρθοδοξία. Σέ αὐτὸ τὸ μοναστήρι ἡ διακριτικὴ ἀνοχή ἔχει φέρεи καρπούς εὐλογημένους ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἀποδεικνύει ὅτι, ὅταν κανεὶς ἔχει τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν βίωσι, δέν ἔχει τίποτα ἀπολύτως νά φοβηθεῖ ἀπὸ τὸν ὁποιοδήποτε ἄλλο. Ἰσα - ἴσα, μέ τὴν ἀνοχή ρίχνει γέφυρες καὶ ἡ γέφυρα εἶναι ἡ ἐλπίδα κάποιος νά τὴ διαβεῖ καὶ νά ἔρθει σπὴν ἀλήθεια. Τὰ τείχη ἀπομονώνουν ἀλλὰ καὶ κάποια στιγμή καταρρέουν...»

ΔΙΟΡΙΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Τοὺς διορισμοὺς τῶν νέων μελῶν τῶν Δ/Σ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ τῶν «Σπιτιῶν Γαλήνης» γιὰ τὴν τριετία 2013 - 2015, ἐπέδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος (11/2), στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀπευθυνόμενος στὰ νέα μέλη ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «εἶναι ἡ περίοδος ὅπου πρέπει νά ἀποδείξουμε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο, πού πηγάζει ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου. Πρέπει νά ἀναζητήσουμε ὅλους ὅσοι ἔχουν πραγματικὴ ἀνάγκη βοήθειας. Πρέπει νά φα-

νοῦμε δίκαιοι καὶ τίμιοι διαχειριστὲς τῶν χρημάτων πού μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ λαὸς καὶ νά μὴν ἀδικήσουμε κανέναν...»

Ο ΠΟΝΟΣ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Με μεγάλη ἐπιτυχία διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν, σέ συνεργασία μέ τὴν Κοινωφελῆ Ἐταιρεία Ψυχοκοινωνικῶν Παρεμβάσεων «Πορεία Ὑγείας» καὶ τὸν Σύνδεσμο Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἡ πρώτη ἀπὸ μία σειρά συναντήσεων, μέ τὸ γενικὸ θέμα «Ἀπὸ τὰ προσωπικὰ προβλήματα στὰ προβλήματα τοῦ προσώπου». Ἡ συνάντηση αὐτὴ ἐπικεντρώθηκε στὸ θέμα τοῦ πόνου, τοῦ ὑπαρξιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ, ὡς εὐκαιρίας ἀλλαγῆς, καὶ ἐντάσσεται στὸ πλαίσιο τῶν διαλόγων θεολογίας καὶ ψυχολογίας. Πρῶτος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ κ. Ἰάκωβος Μαρτίδης, Ψυχίατρος,

Ψυχοθεραπευτὴς καὶ συγγραφέας τοῦ βιβλίου «Ἡ ἀγάπη σπὴν πρίζα» (ἐκδ. «Ἄρμος» 2011), πού παρουσίασε τὴν κατάσταση σπὴν ὁποία μᾶς φέρνει ὁ πόνος καὶ πῶς ἐμεῖς μποροῦμε νά τὸν νικήσουμε καὶ νά καλλιεργήσουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν χαρὰ σπὴν ζωὴ μας. Στὴ συνέχεια ὁ π. Βαρνάβας Γιάγκου, Ὑπεύθυνος Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἀνέπτυξε τὴν ἀξία τῆς ἀγάπης καὶ τὴν εὐθύνη πού ὁ κάθε ἄνθρωπος φέρει γιὰ τίς πράξεις του καὶ πῶς αὐτὲς δροῦν τόσο στὸν ψυχικὸ

του κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ πῶς μποροῦν νά γίνουν ἀφορμὴ καὶ αἰτία ριζικῆς προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Ἀκολούθησε ἀνοικτὸς διάλογος μέ τοὺς παρευρισκόμενους καὶ γόνιμη ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μέ καταληκτικὰ προσλαλιά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

ΕΚΘΕΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

Μεγάλῃ Ἐκθεσῇ Εἰκόνων τῶν τελευταίων ἔνδεκα πτυχιούχων σπουδῶν της, πραγματοποιήθηκε ἡ Σχολὴ Ἀγιογραφίας «Διὰ χεῖρός».

Ἡ Ἐκθεσὴ φιλοξενήθηκε (23-30/3) καὶ τὰ ἐγκαινιά της πραγματοποιήσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ὁμιλητὴς τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ὁ Ἄρχιμ. Δαμασκηνὸς Κιαμέτης,

Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος ἔκανε μίαν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ σπὴν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας, ἀνέπτυξε τίς δογματικὲς

βάσεις καὶ τὴ θεολογία τῆς εἰκόνος καὶ μέ ὑπευθυνότητα ἔδωσε ὁδηγίες γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ νοοτροπία πού πρέπει νά διακρίνει τοὺς νέους ἀγιογράφους σπὴν ἐποχὴ μας. Ἀκολούθησε ἡ ἐπίδοση τῶν πτυχίων μέσα σέ θερμὰ χειροκροτήματα. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε σπὴν σοβαρότητα καὶ σπουδαιότητα τοῦ λειτουργήματος τοῦ Ἀγιογράφου.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΣΤΗ ΒΙΑ»

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στο Δημαρχείο Βόλου η εκδήλωση που διοργάνωσε η Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν, σε συνεργασία με τὴν Κοινωφελῆ Ἑταιρεία «Πορεία Ὑγείας» καὶ τὸν Σύνδεσμο Νέων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος, τὸ Σάββατο 9/3, μὲ θέμα: «Ἀπὸ τὴν Ὀργὴ στὴν Βία». Οἱ ὁμιλητὲς ἀνέπτυξαν ἐπίκαιρα θέματα πού σχετίζονται μὲ τὴν ἔξαρση τῆς βίας πού παρατηρεῖται στὶς μέρες μας. Ἡ κ. Ἑλένη Διδασκάλου, Ἐπ. Καθηγήτρια τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Εἰδικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, μίλησε μὲ θέμα «Ἐκφοβισμός-Θυματοποίηση στὸ πλαίσιο τοῦ σχολείου». Σκιαγράφησε τὶς προσωπικότητες τοῦ θύματος καὶ τοῦ θύτη ἀλλὰ καὶ τῶν παρατηρητῶν καὶ ἀνέπτυξε τὶς διαστάσεις πού ἔχει πάρει ἕνα τέτοιο θέμα στὶς μέρες μας, σπὶ κῶρα μας καὶ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ὁ π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίνδης, Ἀν. Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Δ/ντὴς τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης Ἱεραῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ψηλαφώντας τὴ διαγενεακὴ σύγκρουση». Συνέδεσε τὶς ἐκδηλώσεις τῆς σχολικῆς βίας μὲ τὶς πτυχὲς καὶ τὶς μορφές τῆς ἐνδοοικογενειακῆς βίας. Ἐπικεντρώθηκε στὰ προβλήματα τῶν νέων στὴν περίοδο τῆς ἐφηβείας πού συμπίπτουν μὲ ἀνάλογα προβλήματα τῶν γονέων πού βρίσκονται σπὶ μέση ἡλικία. Ἀκολούθησε πολὺ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση μὲ πληθώρα ἐρωτήσεων καὶ τοποθετήσεων τὶς ὁποῖες ἀπάντησαν ἢ σχολίασαν οἱ ὁμιλητὲς, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ προσλαλιά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΕΩΝ

Μία ιδιαίτερη πνευματικὴ ἐμπειρία ἀλλὰ καὶ μία εὐκαιρία ἀναφυκῆς εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσουν τὴν Κυριακὴ 3 Μαρτίου νέοι καὶ νέες πού συμμετέχουν στὶς δράσεις τοῦ Συνδέσμου Νέων τῆς Ἱεραῶς

Μητροπόλεώς μας. Ὁ Σύνδεσμος Νέων διοργάνωσε, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 13ης ἐπετείου ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του, ἡμερησίᾳ ἐκδρομὴ στὸν Ὀλύμπο καὶ στὸ γραφικὸ οἰκισμό τοῦ Παλαιοῦ Παντελεήμονα. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ἐπίσκεψη καὶ ἐκκλησιασμό σπὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ συνάντηση μὲ τὸν Καθηγούμενο π. Μάξιμο. Σπὶ συνέχεια εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ξεναγηθοῦν ἀπὸ τοὺς πατέρες στὸ μουσεῖο τῆς Ἱεραῶς Μονῆς, καθὼς καὶ νὰ λάβουν τὴν εὐλογία τῆς προ-

σκύνησης πλειάδας Ἱερῶν Λειψάνων πού φυλάσσονται σπὴ Μονή. Ἡ ἐξόρμηση ὁλοκληρώθηκε μὲ ἐπίσκεψη καὶ ξενάγηση σπὴν γραφικὴ κωμόπολη τοῦ Παλαιοῦ Παντελεήμονα μὲ τὰ μακεδονίτικα ἀρχοντικά. Ἡ μέρα ἔκλεισε μὲ ἐπίσκεψη σπὴ παραλία τοῦ Πλατῶνα καὶ ἐπιστροφή στὸ Βόλο.

Ἡ ΤΟΠΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 23/3, στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεως. Μὲ κεντρικὸ θέμα «Τραγουδώντας τὸν Ὑμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν», τὰ μέλη τῆς Παιδικῆς καὶ Νεανικῆς Χορωδίας, τῆς Μεικτῆς Χορωδίας Ἐνηλίκων καὶ Γονέων, καθὼς καὶ τῆς Χορωδίας Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, μὲ Θρακιῶτες φίλους τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, τραγούδησαν τραγούδια τῆς λευτεριάς, συνοδευόμενα ἀπὸ κείμενα ἀφιερωμένα στὸ χρυσὸ ἔπος τοῦ 1821 καὶ παραδοσιακοὺς χορούς. Τὴν ἐκδήλωση, τίμησε μὲ τὴν παρουσία του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ.

Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος στὸ σύντομο χαιρετισμὸ του, ἐπαίνεσε ὅλους τοὺς συμμετέχοντες σπὴν ἐκδήλωση μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν μαέστρο κ. Μαριάννα Σαμαρτζῆ. Σημείωσε δέ, ὅτι «...δυστυχῶς σήμερα δέ φανήκαμε ἀντάξιοι τοῦ δράματος τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπανάστασης τοῦ '21. Σήμερα βρισκόμαστε σὲ μία καμπὴ τῆς ἱστορίας μας. Ἡ θά ἀνοίξουμε ξανά ἕναν δρόμο, ὅπως τότε, ἢ θά ὀπισθοχωρήσουμε παραδεχόμενοι μία κατάσταση πού δὲν ἀρμόζει στὸ ὄραμα τοῦ '21, ὑπόδουλοι τῆς κατανάλωσης, τῶν συμφερόντων, τοῦ πλουτισμοῦ, πού ἀποτελοῦν καταλυτικὲς καταστάσεις γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.»

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ ρασοφόρου Μοναχοῦ Θεοκλήτου (κατὰ κόσμον Ἰωάννου) Κατσαροῦ τελέστηκε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Ἀγρίας, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μᾶς κ. Ἰγνατίο, πὴν Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν (31/3). Σπὴν ὁμιλίᾳ τοῦ ὁ Σεβασμιότατος σημείωσε ὅτι «σπὴν Ἐκκλησία μας βρισκόμαστε ἤδη σὲ μία ἄλλη ἐποχὴ, ἔχουν τελειώσει τὰ ἔως τώρα αὐτονομία, ἔκλεισε ἕνας κύκλος πού ἤθελε τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Κράτος νὰ συμπορεύονται καὶ τὸ Κράτος νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀπέναντι σπὴν Ἐκκλησία. Τὰ πράγματα ἄλλαξαν σπὴν πατρίδα μας, ἀλλὰ ἐνῶ πρὸς στιγμὴν αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ φαίνεται δυσμενῆς, τελικὰ, πιστεύω ὅτι εἶναι εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό, γιατί, πλέον, θά συνειδητοποιήσουμε ὅλοι ὅτι θά βασιζόμαστε στὸν Θεό καὶ μόνο σ' Αὐτόν. Εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι ἡ Ἐκκλησία πού θά ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἄλλους, ἡ Ἐκκλησία πού διακονεῖ ὡς Μάνα τὸν λαὸ καὶ στέκεται δίπλα του στὶς πρὸς δύσκολες περιστάσεις καὶ ἱστορικὲς του στιγμὲς...». Ὁ νέος Διάκονος εἶναι ἐθελοντὴς Κληρικὸς καὶ θά διατηρήσει τὴν δημοσιοῦπαλληλικὴ του ιδιότητα.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Με λαμπρότητα και κατανύξη εορτάστηκε η μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Μητρόπολη Δημητριάδος, με επίκεντρο τον πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ευαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, τόν ὁποῖο πλαισίωσε πλειάδα κληρικῶν καί μέγα πλῆθος πιστῶν πού κατέκλυσε τόν Ναό καί τόν περιβάλλοντα χώρο. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος, μεταξύ ἄλλων, ἀνέφερε ὅτι «οἱ προπάτορές μας ἐπέλεξαν νά συνδυάσουν τίς εορτές τοῦ Ευαγγελισμού τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, γιατί γνῶριζαν ὅτι ὁ ἀγῶνας τους ἔγινε γιά τοῦ «Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία»... Τί σημαίνει ἐλεύθερη πατρίδα χωρίς ἐλευθερούς ἀνθρώπους; Καί πῶς μπορούν νά εἶναι ἐλεύθεροι οἱ ἄνθρωποι χωρίς τόν Θεό τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγάπης;... Δέν εἶναι ἐλευθερία ὁ ἄκρατος πλουτισμός, ἡ ὑποδούλωση στίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, ὁ ἄκρατος ἀτομικισμός, πού βλέπει μόνο τό προσωπικό κέδρος καί συμφέρον. Δέν εἶναι ἐλευθερία ἡ βία καί ὁ καταναγκασμός τῶν ἄλλων. Ἐλεύθεροι εἶναι αὐτός πού εἶναι ἔτοιμος νά θυσιάσει τόν ἑαυτό του γιά τήν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, ἐκεῖνος πού μπορεί νά καθυποτάξει τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του. Ἐλεύθεροι εἶναι αὐτός πού ξέρει νά μοιράζεται δίκαια, πού ξέρει νά ἀγαπᾷ καί νά προσφέρεται. Νά γιατί φθάσαμε σήμερα στό σημείο νά ἀναζητοῦμε καί πάλι τό ἀληθινό νόημα τῆς ἐλευθερίας, γιατί, κι ἂν ἐξασφαλίσουμε τά ἔθνη καί τήν ἀνεξαρτησία, σήμερα καλούμαστε νά νοηματοδοτήσουμε ἐξαρκῆς τήν ζωή μας στήν ἀληθινή ἐλευθερία πού ὄντως θέλει καί ἀρετή καί τόλμη... Ἐκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ευαγγελιστρίας στούς δρόμους τῆς Νέας Ἰωνίας. Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καί Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν θεῖο λόγο καί ἀνέλυσε τό θεολογικό νόημα τῆς εορτῆς τοῦ Ευαγγελισμού.

83.455 ΕΥΡΩ ΤΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΑΓΑΠΗΣ 2012

Μεγάλη ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν 400 καί πλέον ἐθελοντριῶν πού συμμετεῖχαν στόν Ἑρανο τῆς Ἀγάπης 2012 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, πραγματοποιήθηκε, τήν Δευτέρα 4/2, στό ξενοδοχεῖο ΧΕΝΙΑ Βόλου. Κατ' αὐτὴν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος προέβη στόν ἀπολογισμό τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης, πού διενεργήθηκε στίς ἐνορίες καί στά Μοναστήρια τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, τήν περίοδο τῶν εορτῶν τῶν Χριστουγέννων 2012. Σύμφωνα μέ τά στοιχεία πού ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε στή δημοσιότητα, τό προϊόν τοῦ Ἑράνου ἔφθασε στό ποσό τῶν 83.455,03 εὐρώ. Ἀπευθυνόμενος στίς ἐθελόντριες γυναῖκες ὁ κ. Ἰγνατίος χαρακτήρισε «δύσκολη χρονιά αὐτή πού πέρασε καί δυσκολότερη αὐτή πού διανύουμε, ἀλλά

πού ἔχει καί ἐλπίδες μέσα τῆς γιά τόν τόπο μας», γι' αὐτό καί κάλεσε τούς Κληρικούς καί τά λαϊκά στελέχη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, νά συνεχίσουν, μέ τήν ἴδια ἐνότητα καί τόν ἴδιο καί μεγαλύτερο ζῆλο, τό ἔργο τῆς ἀγάπης γιά τόν κάθε ἄνθρωπο, «ὁ ὁποῖος εἶναι μία ζωτανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, χωρίς καμία ἐξαίρεση, πού ἔχουμε ὑποχρέωση νά τήν διακονήσουμε καί νά τήν κρατήσουμε ζωτανή. Μή παρασυρθεῖτε ἀπό συνθήματα τῆς ἐποχῆς, μή παγιδευτεῖτε ἀπό νοοτροπίες πού θέλουν νά ξεχωρίσουν τούς ἀνθρώπους, νά μᾶς δικάσουν καί νά μᾶς γυρίσουν πίσω, σέ ἐποχές πού δέν ἀρμόζουν οὔτε σέ Ὁρθόδοξους, οὔτε σέ Ἕλληνες...».

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, τήν Τρίτη 3/4, σέ ἡλικία 76 ἐτῶν, ὁ Πρωτ. Κωνσταντῖνος Βηλαράς, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμά Ἀερينوῦ. Ὁ π. Κωνσταντῖνος γεννήθηκε τό 1937 στά Πετράλωνα Ὀλυμπίας. Ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλ/κῆς Σχολῆς καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπηρετοσε ὡς Ἐκπαιδευτικός στήν Παμιάδα Ἐκκλ/κή Σχολή, καθώς καί στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο Βελεστίνου. Στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰσῆλθε τό 1963 ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνό καί ἐπί 50 συναπτά χρόνια, ἕως τόν θάνατό του, διετέλεσε Ἐφημέριος στό Ἀερινό Βελεστίνο. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέστηκε στήν ἐνορία του τήν ἡμέρα τῆς ἐκδημίας του, παρουσία πλειάδος Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὑπῆρξε ταπεινός, ἀπλός, προσηνής Κληρικός, ἀπολύτως συνεπής στά Ἱερατικά του καθήκοντα καί ιδιαίτερα ἀγαπητός στό ποιμνίό του.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΑΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Τήν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἐλεούσης τῆς Κυκκώτισσας, προερχόμενη ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου & Ὁρεσιτιάδος, ὑποδέχθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τήν Κυριακή 31/3, στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βό-

λου. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα παρέμεινε πρὸς προσκύνηση στό Ναό κατά τή διάρκεια τοῦ Β' Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ. Σύμφωνα μέ τό διασωθέν ἱστορικό, ἡ Θαυματουργή Εἰκόνα, πού εἶναι ἀντίγραφο ἐκείνης πού βρίσκεται στήν Ἱερά Μονή Κύκκου στήν Κύπρο, φυλάσσεται στό Μετόχι τῆς Μονῆς στήν Ἀδριανούπολη τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἕως τήν Μικρασιατική καταστροφή. Τό 1922, μεταφέρθηκε ἀπό τούς πρόσφυγες τῆς Ἀδριανούπολης στήν Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, ὅπου καί φυλάσσεται μέχρι σήμερα.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με τήν δέουσα λαμπρότητα καί ιεροπρέπεια εορτάστηκε ή Κυριακή τής Ὁρθοδοξίας στό Βόλο. Ἐπίκεντρο τοῦ εορτασμοῦ ἦταν ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου, ὅπου τής πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στό τέλος τής Θείας Λειτουργίας ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στίς κρίσιμες ὥρες πού διέρχεται ή Μεγαλόνησος Κύπρος καί κάλεσε τόν λαό σέ θερμή καί καρδιακή προσευχή, «οὕτως ὥστε ή ήγεσία τής Κύπρου νά λάβει τίς κατάλληλες καί ἐνδεδειγμένες ἀποφάσεις πού θά ἐξασφαλίσουν τό παρόν καί θά ἐγγυηθοῦν τόν μέλλον τής». Ἀκολούθησε ή λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στόν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, κάτω ἀπό χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες καί τούς ἤχους τής Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου. Στή διάρκεια τής λιτανείας ἔγινε ή επίσημη ἀπαγγελία τοῦ Συμβόλου τής Πίστεως καί τοῦ Συνοδικοῦ τής Ὁρθοδοξίας.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε (30/3) στό Συνεδριακό Κέντρο «Θεσσαλία», ή στρόγγυλη τράπεζα πού διοργάνωσε ή Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν μέ θέμα: «Τό παρόν καί τό μέλλον τῶν Χριστιανῶν στή Μέση Ἀνατολή ὑπό τό φῶς τῶν πρόσφατων ἐξελίξεων στόν Ἀραβικό κόσμο». Τήν στρόγγυλη τράπεζα ἄνοιξε ὁ Δ/ντής τής Ἀκαδημίας Δρ. Παντελής Καλαϊτζίδης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε

στί διαχρονική εὐαισθησία τής Ἀκαδημίας γιά τό ζήτημα τής παρουσίας τῶν Χριστιανῶν στή Μέση Ἀνατολή. Στή συνέχεια τό λόγο ἔλαβε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Πύργου Elias Toume (Συρία, Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας). Ὁ ὁμιλητής περιέγραψε τίς δραματικές συνέπειες τοῦ διαιτούς ἦδη ἐμφυλίου πολέμου στή Συρία γιά Χριστιανούς καί μουσουλμάνους, ἐνῶ στάθηκε ἰδιαίτερα στούς κινδύνους καί στά ἐπώδυνα διλήμματα μέ τά ὁποῖα ἔρχονται ἀντιμέτωποι οἱ Χριστιανοί στή Συρία. Τόνισε ὅτι οἱ Χριστιανοί θρησκευτικοί ἡγέτες ὀφείλουν νά ἐρμηνεύουν σωστά τά σημεῖα τῶν καιρῶν, ἐνῶ ή Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μετά τό πέρας τῶν δυ-

σκολιῶν θά πρέπει νά ἔχει τή δυνατότητα συμμετοχῆς στή νέα συριακή κοινωνία πού θά προκύψει. Γιά αὐτό καί ὅλοι οἱ Χριστιανοί πρέπει νά παίξουν θετικό ρόλο στήν ἀναγέννηση καί συμφιλίωση τῶν διαφόρων παρατάξεων. Στή συνέχεια, ὁ Δρ. Hanna Grace, Κόπτης Χριστιανός καί Βουλευτής τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Κοινοβουλίου, μέ βάση τίς τελευταῖες ἐξελίξεις καί τά ἀποτελέσματα τῶν πρόσφατων δημοψηφισμάτων, ἐξέφρασε τήν πεποίθηση ὅτι οἱ Ἰσλαμιστές δέν θά καταφέρουν, τελικά, νά ἐπικρατήσουν στήν Αἴγυπτο, καθώς, ὅλο καί μεγαλώνει ή ἀπογοήτευση ἀπό τή διακυβέρνησή τους, ἐνῶ οἱ δημοκρατικές καί φιλελεύθερες δυνάμεις καθώς καί οἱ Κόπτες τής νέας κυρίως γενιάς συσπειρώνονται ὅλο καί περισσότερο γύρω ἀπό τά κοσμικά, μή θρησκευτικά κόμματα, ἀποβλέποντας στήν οἰκονομία μίας δημοκρατικῆς καί πλουραλιστικῆς Αἰγύπτου πού θά σέβεται τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τίς θρησκευτικές ἐλευθερίες. Ἀκολούθησε ὁ Δρ. Antoine Courban, Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Saint-Joseph τής Βηρυτοῦ, Ὁρθόδοξος διανοούμενος ἀπό τό Λίβανο, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στά ἐλπιδοφόρα μηνύματα πού κομίζουν οἱ ἀραβικές ἐξεργέςεις. «Ὁ πυρήνας τοῦ μηνύματος πού στέλνει ὁ κόσμος πού ξεκύνεται στούς δρόμους εἶναι ἐλευθερία καί δημοκρατία, ἀξιοπρέπεια καί σεβασμός τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου», τόνισε ὁ ὁμιλητής, ὁ ὁποῖος, ἐπιπλέον, ὑποστήριξε ὅτι «ἀνεξάρτητα ἀπό τήν θρησκεία ή τήν ὁμολογία τοῦ καθενός, στό πρόσωπο τῶν θυμάτων καί τῶν κακοποιημένων ἐξεγερμένων ὀφείλουμε, ὡς Χριστιανοί, νά ἀναγνωρίσουμε τό πρόσωπο τοῦ ἴδιου του Χριστοῦ». Τέλος, τό λόγο πῆρε ὁ π. Georges Massouh, Δ/ντής τοῦ Κέντρου Ἰσλαμοχριστιανικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Balmand στό Λίβανο, ὁ ὁποῖος, χωρίς νά παραλείψει νά ὑπενθυμίσει τόν κίνδυνο πού ἀντιπροσωπεύουν γιά τούς Χριστιανούς, ἀλλά καί εὐρύτερα γιά τούς ἄλλους πολίτες, οἱ ἀκράϊες φονταμενταλιστικές ἰσλαμικές κινήσεις, ὑποστήριξε ὅτι οἱ ἐξεργέςεις καί οἱ ἐπαναστάσεις πού λαμβάνουν χώρα στήν περιοχή τής Μέσης Ἀνατολῆς ἐμπεριέχουν καί πολλά ἐλπιδοφόρα σημεῖα καί μηνύματα, μέ κορυφαῖο τή δίψα τοῦ κόσμου γιά πολιτική καί θρησκευτική ἐλευθερία, δημοκρατία, ἰσοπολιτεία, ἀλληλεγγύη, ἀνοχή τοῦ διαφορετικοῦ. Ὑποστήριξε, ὡστόσο, ὅτι μόνο ἕνα κοσμικό - καί ὄχι θρησκευτικό ή θεοκρατικό - χαρακτήρα πολίτευμα μπορεῖ νά παράσχει ἐγγυήσεις γιά τά παραπάνω. Ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος, ἐνῶ τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισε τό διαχρονικό ἐνδιαφέρον καί τή στήριξη τής Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος πρὸς τούς Χριστιανούς τής Μέσης Ἀνατολῆς.

ΔΙΚΤΥΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΝΕΩΝ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Μία νέα πρωτοβουλία ἔρχεται νά προστεθεῖ στήν κοινή προσπάθεια τῶν φορέων τής τοπικῆς κοινωνίας τής Μαγνησίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τής κρίσης πού ταλανίζει τό λαό μας. Πρόκειται γιά τό Δίκτυο Ὑποστήριξης Νέων - Οἰκογενειῶν γιά τό παιδί, μία πρωτοβουλία τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί τοῦ Δήμου Βόλου. Τό Δίκτυο θά στηρίζεται σέ ἐθελοντές παρόχους οἱ ὁποῖοι θά προσφέρουν ἀπό τό ὑστέρημά τους, εἴτε χρήματα, εἴτε κάποια εἶδη, ὅπως τρόφιμα, σχολικά εἶδη κ.λπ., εἴτε ὑπηρεσίες, ὅπως φροντιστηριακά μαθήματα κ.ἄ. Γιά τήν ἀποφυγή οἰασθήποτε μορφῆς προβλημάτων, ἀρχικά οἱ πάροχοι καί οἱ ἐπωφελοῦμενοι δέν θά γνωρίζουν οἱ μὲν τούς δε. Ἡ ὅλη συναλλαγή μεταξύ τους θά γίνεται ἀπό ἐθελοντές διαμεσολαβητές, οἱ ὁποῖοι θά ἐλέγχονται καί θά καθοδηγοῦνται ἀπό μία συντονιστική - ἐλεγκτική ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπό ἐιδικούς ἐντεταλμένους κοινωνικούς ἐπιστήμονες καί Ἱερεῖς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 32ο • Ἀρ. Φύλλου 383-384 • Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2013

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ὑπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαιωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνο: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: idiaitero@imd.gr

«Καθημερινά

Τόν προδίδουμε!»

«Δύο και πονηρά έποίησεν ό πρωτόκοκος υίός μου 'Ισραήλ' έμέ έγκατέλιπε, πηγήν ύδατος ζωής και ώρυξεν έαυτῶ φρέαρ συντετριμμένον' έμέ επί ξύλου έσταύρωσεν, τόν δέ Βαραββάν ήτήσατο και απέλυσεν' έξέστη ό ουρανός επί τούτο και ό ήλιος τās άκτίνας απέκρυπεν' σύ δέ 'Ισραήλ ουκ ένετράπησ αλλά θανάτω με παρέδωκας. "Αφες αύτοίς, πάτερ άγιε, ου γάρ οΐδασι τί έποίησαν»

Προσεγγίζοντας μία Έβδομάδα, ή οποία μοναδικά στην έλληνική γλώσσα ονομάζεται και βιώνεται ως «Μεγάλη», λόγω της μεγαλοσύνης των γεγονότων τά όποια κατά τί διάρκειά της διαδραματίζονται, διάχυτη είναι ή αίσθηση ενός παραπόνου εκφραζόμενου μέσα από τά τροπάρια καθώς και την αλλαγή του μέλους, με τό όποιο αυτά ψάλλονται.

Κατά την ήμέρα της κορυφώσεως των γεγονότων, δηλαδή τί Μεγάλη Πέμπη, τό στιχηρό των Αΐνων (τό όποιο ό μακαριστός Γερόντας μας π. Δοσίθεος ώρισε νά ψάλλουμε καθημερινά στό τέλος του 'Αποδείπνου) εκφράζει ιδιαίτερα ένα μεγάλο παράπονο με πάμπολλες συντεταγμένες. «Δύο και πονηρά έποίησεν ό πρωτόκοκος υίός μου 'Ισραήλ' έμέ έγκατέλιπε, πηγήν ύδατος ζωής και ώρυξεν έαυτῶ φρέαρ συντετριμμένον' έμέ επί ξύλου έσταύρωσεν, τόν δέ Βαραββάν ήτήσατο και απέλυσεν' έξέστη ό ουρανός επί τούτο και ό ήλιος τās άκτίνας απέκρυπεν' σύ δέ 'Ισραήλ ουκ ένετράπησ αλλά θανάτω με παρέδωκας. "Αφες αύτοίς, πάτερ άγιε, ου γάρ οΐδασι τί έποίησαν».

Ό πρωτόκοκος και κατά φυσικό τρόπο ήγαπημένος υίός 'Ισραήλ σε όλη του την ιστορία διαπράττει πολλά λάθη, πολλές ύβρεις απέναντι στό Θεό' τά σημαντικότερα δύο, και μάλιστα πονηρά, διαπράττονται στό πρόσωπο του ένσαρκωμένου Υιού του Θεού. Τό πρώτο, ή υποτίμηση του ύδατος της Ζωής, δηλαδή του Χριστού. Δέ χρειάζεται φυσικό γάργαρο νερό, τρέπεται στην εξόρυξη φρέατος, πασχίζει νά άνοιξει ένα πηγάδι στό σκληρό και πετρώδες έδαφος της γης του για νά είναι διήθεν άνεξάρτητος, αυτόνομος, εν τέλει ανώτερος έναντι του Δημιουργού! Τό φρέαρ όμως αυτό, τό χτισμένο με άλαζονεία και έγωισμό, καταλήγει νά τόν συντρίψει και νά τόν εξαφανίσει!

Έπιπλέον, όταν καλείται σε μία δίκη-παρωδία νά επιλέξει μεταξύ του λήσταρχου Βαρραββά και του ευεργέτου του 'Ιησού, «άποφασίζει», με έπαρση αλάναςτου κριτού, την άπελευθέρωση του πρώτου και την καταδίκη του δευτέρου' καταδίκη σε θάνατο της αιωνίας πηγής της Ζωής, της ιδίας της Ζωής!! Ό συγκλονισμός του υλικού κόσμου απέναντι σε μία τόσο παράφρονη άπόφαση δέν τόν άγγίζει, δέν του προκαλεί κανένα αίσθημα ντροπής, παραμένει ανάλγητος μπροστά σε έναν Θεό, ό όποιος πάσχει...

Ό πρωτόκοκος υίός είχε επιτρέψει σκληρά συναισθήματα νά κυριαρχήσουν στην άθάνατη ψυχή του, την όποια επί τρία συνεχή χρό-

νια ένας Θεός καλλιεργούσε με θειική σοφία και άγάπη, χωρίς όμως άποτέλεσμα και καρποφορία. Οι προσδοκίες Του για μία άκόμη φορά διαψεύστηκαν. Τό μέγεθος της παραφροσύνης των 'Ιουδαίων ήταν τόσο μεγάλο και όφθαλμοφανές, ώστε ό Κύριος νά αναφωνεί «συγχώρεσέ τους, Πατέρα, δέν ξέρουν τί κάνουν, τί τούς γίνεται»!!

Η καταδίκη του πρωτοκόκου υιού για την άχαριστία και τά έμπαθή αισθήματα απέναντι του Θεού, ως μή μās δημιουργήσει αίσθημα ανωτερότητας και πεποιθήσεως ότι «εί ήμεν εν ταίς ήμέραις αύτων, ουκ αν ήμεν κοινωνοί αύτων εν τῶ αίματι τούτου»! "Αν τολμήσουμε νά κοιτάξουμε εντός μας με πāσα ειλικρίνεια, θά ανακαλύψουμε ότι και ήμεεις, οι ύστερόκοκοι υιοί του Θεού, καθόλου δέν ύπολειπόμαστε σε άχαριστία και έλλειψη ευγνωμοσύνης απέναντι του Θεού.

Καθημερινά Τόν προδίδουμε και πορευόμαστε κατά τά θελήματα των καρδιών ήμων, τά όποια πόρρω απέχουν των έννοιων του Θεού. Χρησιμοποιούμε την έλευθερία με την όποια μās έπροίκισε για νά στραφούμε έναντιον Του και νά Τόν προδώσουμε με έργα και ενέργειες έντελως αντίθετες από τό θέλημά Του. Έπιπλέον ενεργούμε δικαιώματα και άπαιτήσεις σε έναν Πατέρα, ό όποιος φροντίζει για μās πριν άκόμη εκφράσουμε τις έπιθυμίες μας, αλλά ήμεεις παραμένουμε ανικανοποίητοι, άποδεικνύοντας επανειλημμένως ότι πραγματικά δέν ξέρουμε τί θέλουμε και τί μās γίνεται... "Αδυνατούμε νά κατανοήσουμε την παιδαγωγική Του πρόνοια και καταφερόμαστε έναντιον Του μόλις συμβεί κάτι διαφορετικό από ό,τι θά έπιθυμούσαμε... "Αποδεικνύομαστε με αυτόν τόν τρόπο κατά πολύ χειρότεροι του πρωτοκόκου υιού, δεδομένου μάλιστα ότι ζούμε στην περίοδο χάριτος. Ουσιαστικά δέν επιτρέπουμε στή Χάρη του Θεού νά εισέλθει μέσα μας και νά μās ανακαινίσει ριζικά και ουσιαστικά. Έξομολογούμαστε και κοινωνούμε τακτικά, σκορπίζομαστε σε ποικίλες πνευματικές ευκαιρίες, δέν επιτρέπουμε ώστόσο στό Θεό και στόν πνευματικό νά καλλιεργήσει την άθάνατη ψυχή μας, παραμένοντας άβουλοι και χλιαροί, παραπαίοντας μεταξύ πνευματικού και υλικού, αδυνατώντας νά θέσουμε σαφή και ξεκάθαρα όρια...

Αυτές είναι μερικές σκέψεις που επικρατούν μέσα στην ήσυχία και την κατάνυξη της Μεγάλης Έβδομάδος στό Μοναστήρι. •

Ίερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ανατολής 'Αγιάς

